

TRADE

Like an

O'Neil Disciple

กำไร 18,000% ของ กิล มอราเลส
และ ดร.คริส แคชเชอร์

เจาะกลยุทธ์
คัดหุ้น
รันเทรด

กิล มอราเลส
ดร.คริส แคชเชอร์
ผู้เขียน

สุธีร์ ระวีแสงสุรย์
ผู้แปลและเรียบเรียง

INVESTING.in.th

Trade Like an O'Neil Disciple

เจาะกลยุทธ์คัดหุ้นรันเทรนด์

เรื่อง	• Trade Like an O'Neil Disciple : เจาะกลยุทธ์คัดหุ้นรันเทรนด์
เขียน	• กิล มอราเลส และ ดร.คริส แคชเชอร์
แปลและเรียบเรียง	• สุธีร์ ระวีแสงสุรย์
บรรณาธิการบริหาร	• เอกสิทธิ์ หัสสร้างสี
บรรณาธิการที่ปรึกษา	• ณัฏชา หัสสร้างสี
บรรณาธิการอาวุโส	• กรศุภ มังกรแก้ว
บรรณาธิการ	• สรรพภัณฑ์ ปัทมบริสุทธิ์ ปัญญพร สุประดิษฐ์ รุจิรภา พิทักษ์อรณพ
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	• วราเมธ สุขะวารี หฤทัย เอื้อกิตติการ
ศิลปกรรมปก/รูปเล่ม	• BluePixel

Copyright © 2010 by Gil Morales and Chris Kacher

Thai language translation copyright © 2024 by FP Edition Co.,Ltd.

All rights reserved.

www.nsix.co

จัดพิมพ์โดย

บริษัท เอฟพี เอดิชั่น จำกัด

63 ซอยนวนมินทร์ 85 ถนนนวนมินทร์

แขวงนวนมินทร์ เขตปทุมธานี กรุงเทพมหานคร 10240

โทรศัพท์ 081-687-9000

email : we@investing.in.th

www.facebook.com/investing.in.th

line : [@investing.in.th](https://www.line.me/@investing.in.th)

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

เลขที่ 1858/87-90 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260

โทรศัพท์ 02-739-8000 โทรสาร 02-739-8356

พิมพ์ที่ : บริษัท ด่านสุทธาการพิมพ์ จำกัด

มีคำกล่าวว่า “การเขียนหนังสือ คือ การอุทิศตนอย่างสุดกำลัง
เพื่อแสดงออกถึงความรักและปรารถนาดีต่อผู้อื่นโดยแท้จริง”
หนังสือเล่มนี้ถูกจัดทำด้วยความรักและปรารถนาดีอย่างสุดซึ้ง
ต่อทุกคนที่มุ่งมั่นและขวนขวายทำในสิ่งที่ตนเองรัก โดยเฉพาะคุณ
คนที่ใกล้ตัวผมมากที่สุด ผมจะรักและปรารถนาดีต่อคุณตลอดไป
— คริส แคชเชอร์

ขออุทิศหนังสือเล่มนี้ให้แก่ทุกชีวิตที่เดินทางมาบรรจบกัน
แต่ผู้ที่เคยพบปะ พุดคุย ทั้งลินดา, แคลร์ รวมทั้งอเล็กซ์ และที่ขาดไม่ได้
บุคคลทั้งสองท่านที่รักยิ่ง ผู้เป็นจุดเริ่มต้นสำคัญและมอบชีวิตอันยิ่งใหญ่
มาให้ แต่ บ๊อบ และ ไอลีน บิดามารดาอันเป็นที่รักยิ่ง
— กิล มอราเลส

สารบัญ

บทนำ	8
คำนำ	11
กิตติกรรมประกาศ	15
บทที่ 1 ก้าวแรกแห่งแรงบันดาลใจ เทรดอย่างไอน์ส	16
บทที่ 2 การเทรด 7 ปีและกำไร 18,000% ของ คริส แคชเชอร์	42
บทที่ 3 กำไร 11,000% ของ กิล มอราเลส	76
บทที่ 4 ล้มเพื่อลุก	109
บทที่ 5 เคล็ดลับการเทรด	196

บทที่ 6 ทำกำไรบนแนวโน้มราคาขาลง ด้วยการจับจังหวะซอร์ต	280
บทที่ 7 โมเดลการจับจังหวะตลาดของ ดร.เค	335
บทที่ 8 บัญญัติ 10 ประการ	382
บทที่ 9 ในสมรภูมิกับโอนิลา	396
บทที่ 10 การเทรดคือชีวิตและชีวิตคือการเทรด	479
ภาคผนวก หนังสือ 50 เล่มในดวงใจของ ดร.เค	504
เกี่ยวกับผู้เขียน	510

บทนำ

บิล โอนีล เป็นนักเรียนดีเด่นของห้องเรียนที่ชื่อว่า “ตลาด” และเขาก็เป็นนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูงแห่งยุค ผมย้อนนึกไปถึงช่วงที่เรา ยังเรียนอยู่ที่ SMU รวมไปถึงครั้งเมื่อยังอยู่ด้วยกันที่รัฐอลาสก้า ตัวของบิล นั้นศึกษากราฟราคาด้วยความทุ่มเทและมุ่งมั่นเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ อย่างถ่องแท้ในตลาด และข้อมูลการศึกษาค้นคว้าของบิลตั้งแต่ช่วงปี 1900 เป็นต้นมานั้นก็ได้กลายเป็นสมบัติล้ำค่าเพื่อให้เทรดเดอร์รุ่นหลังเดินตาม เขา ทำทุกอย่างด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจเพื่อแบ่งปันความรู้อันมีประโยชน์แก่ทุกคน

โอนีลตั้งใจเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนให้แก่ทุกคนและทุกระดับ เขาจ่ายเงินสนับสนุนหนังสือพิมพ์ *Investor's Business Daily* และลงทุน ในโครงการให้ความรู้ต่างๆ เสมอมา และมันก็เป็นเงินอุดหนุนจำนวนมากมาย หลายล้านดอลลาร์

ผมรู้สึกเป็นเกียรติเป็นอย่างมากที่ได้มีโอกาสรู้จักกับบุคคลที่น่ายกย่อง เช่น บิล โอนีล ระยะเวลา 60 ปีที่เราเป็นกัลยาณมิตรต่อกันนั้นมันช่าง ยาวนาน แม้แนวทางการลงทุนของผมจะไม่เหมือนกับบิลเสียทีเดียว แต่มันก็ มีพื้นฐานเดียวกัน ผมเริ่มต้นเส้นทางการลงทุนที่วอลสตรีท ในเดือนมิถุนายน ปี 1962 (ซึ่งเป็นระยะเวลา 10 ปีหลังจากการได้รู้จักกับเขา) โดยสมาชิก ตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์กชื่อ วิลเลียม ที. โกลเด็น หนึ่งในพาร์ตเนอร์ของ บริษัท Linder & Co. ที่เมืองคอร์เนลได้กล่าวกับผมว่า “โดยปกติ เราจะ ลงทุนในหุ้นหรือหลักทรัพย์อะไรก็ตามที่เปลี่ยนแปลงสภาพได้ และมันต้องเป็นหลัก

ทรัพย์สินของบริษัทที่กำลังมียอดขายและกำไรสุทธิเพิ่มขึ้น หากบริษัทแบบนั้นให้เจอ แล้วลงทุนกับมัน และควบคุมระดับการขาดทุนให้ได้ เพียงเท่านี้ แล้วทุกอย่างก็จะดีเอง”

ผมโชคดีเป็นอย่างมากที่ได้เริ่มต้นการลงทุนด้วยคำแนะนำเช่นนั้น และมันก็กลายเป็นวิธีการลงทุนของผมในตลอดช่วงเวลา 50 ปีให้หลัง

ส่วนวิธีการลงทุนของโอนีลอย่าง CAN SLIM นั้น ก็มีคนเข้าใจผิดอยู่บ่อยครั้ง และหลายคนก็มักเข้าใจว่า โอนีลเป็นนักลงทุนที่อาศัยแต่ปัจจัยทางเทคนิคเพียงอย่างเดียว แต่นั่นไม่ใช่เลย การลงทุนของโอนีลตั้งอยู่บนการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐานของบริษัทอย่างเข้มข้น ประกอบกับการใช้กราฟราคา แนวโน้มราคา แนวโน้มตลาด การลงทุนเวียนกลุ่มอุตสาหกรรม และสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้น และโอนีลเองก็ไม่ค่อยสนใจวิธีการกระจายการลงทุนเพื่อบริหารความเสี่ยงแบบการลงทุนสมัยใหม่ เขาชอบลงทุนในหุ้นที่คัดสรรมาอย่างดีแล้วเพียงไม่กี่ตัว คัดเลือกให้ดีและทุ่มเทไปกับมัน นอกจากนั้นแล้ว โอนีลยังเลือกที่จะไม่ลงทุนในบางเวลา บางครั้งเขาอาจถือเงินสดเต็มพอร์ต และหลายๆ ครั้งเขาก็อาจใช้เงินทั้งหมดเข้าซื้อหุ้นเพียงไม่กี่ตัว

กิล มอราเลส และ คริส แคชเชอร์ เรียนรู้จากโอนีลในระหว่างที่ทำงานให้บริษัท William J. O’Neil + Co. เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้เป็นประสบการณ์ชั้นยอดที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้อ่าน ทั้งยังมีกลยุทธ์เพิ่มเติมที่เขาทั้งสองคนพัฒนาต่อยอดมาจากหลักการของโอนีลอีกด้วย

หลักการเทรดของโอนีลเป็นต้นแบบและวางแนวทางให้แก่ผู้เขียน แต่ด้วยความทุ่มเทต่อการเทรด ผู้เขียนทั้งสองท่านต่างพัฒนาวิธีการเทรด เครื่องมือทางเทคนิคและกลยุทธ์ต่างๆ ด้วยแนวทางของตนเองอีกมาก และทั้งหมดก็ถูกร้อยเรียงไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้ว

การทำงานให้กับบริษัทของโอนีลและการเทรดหลังจากนั้นถือเป็นประสบการณ์ล้ำค่า ความรู้ และหลักการเรื่อง CAN SLIM จากโอนีลกลายเป็นขุมทรัพย์แห่งความรู้ให้แก่เทรดเดอร์และนักลงทุนทั่วโลก เราต่างเรียนรู้และเชื่อมั่นเพื่อพัฒนาการเทรดและมุ่งหน้าสู่ดินแดนแห่งความสำเร็จ

และจากเนื้อหาทั้งหมดที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ ทำให้ผมรู้ว่า ด้วยลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของโอเนล ทำให้การลงทุนให้ได้เหมือนกับโอเนลอย่างสมบูรณ์แบบทุกกระเปาะด้นั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากยิ่ง แต่หากเราสามารถหยิบเอาเกร็ดความรู้ต่างๆ ที่โอเนลสร้างไว้มาปรับใช้เพื่อพัฒนาตนเองแล้ว การเทรดจะดีขึ้นมากอย่างแน่นอน

หนังสือ *Trade Like an O'Neil Disciple* เล่มนี้ เป็นหนังสือที่มีคุณค่า ผมรับรองว่าจะอ่านมันซ้ำ ครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อเอาความรู้ทั้งหมดมาพัฒนาการเทรดของตนเองให้จงได้

เฟรด ริชาร์ด

www.adrich.com

www.stratinv.net

คำนำ

วิลเลียม เจ. โอนีล เป็นนักลงทุนที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ หลักการเทรดของเขาช่วยให้การเดินไปสู่ความสำเร็จจากการเทรดและลงทุนเป็นเรื่องไม่ไกลเกินฝัน ทฤษฎีและเครื่องมือทางเทคนิคต่างๆ ที่โอนีลและบริษัทของเขา คิดค้นขึ้น ได้มอบโอกาสแห่งอิสรภาพทางการเงินให้แก่ผู้คนมากมาย และเราทั้งคู่ก็เป็นส่วนหนึ่งในผู้คนที่ร่ำรวยและมีชีวิตที่สุขสบายจากการเทรดเหล่านั้น ในช่วงที่เราทำงานในบริษัท William O'Neil + Company ด้วยตำแหน่งผู้จัดการและบริหารเงินลงทุนของบริษัท เรามีโอกาสพบกับนักลงทุนสถาบันเป็นจำนวนมากที่พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า พวกเขาต่างก็ได้รับประโยชน์จากกลยุทธ์และวิธีการเทรดของโอนีล ซึ่งเราทั้งสองเองก็สามารถทำกำไรจากการเทรดได้เป็นจำนวนมากเช่นกัน เรารู้สึกขอบคุณต่อโอนีลเป็นอย่างมาก

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้นับเป็นความพยายามยิ่งยวดเพื่อรวบรวมเอาสิ่งที่เราได้เรียนรู้จากโอนีลผ่านการทำงานร่วมกันโดยตรง แต่ต้องขอแจ้งให้ทราบร่วมกันว่า ทุกอย่างในหนังสือเล่มนี้ไม่ได้มีการรับรองหรือถูกปฏิเสธใดๆ จากตัวโอนีลและบริษัท ดังนั้น มุมมองทั้งหมดจึงเป็นการหยิบยกเอาสิ่งที่เราเจอในการทำงาน มาแปลเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในวิถีของเราเอง เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้จะอธิบายถึงวิธีการเทรดและกลยุทธ์ที่เราใช้ในขณะที่ทำงานเป็นผู้จัดการและบริหารเงินลงทุนของบริษัท William O'Neil + Co. และไม่มีเนื้อหาเรื่อง CAN SLIM รวมอยู่ด้วย ผมแนะนำว่าผู้อ่านควรหาบทความต่างๆ ของโอนีลอ่านเพิ่มเติม (รวมถึงหนังสือทั้งหมดของโอนีล), หนังสือ *How to*

Make Money in Stocks (คัดหุ้นชั้นยอดด้วยระบบขั้นเยี่ยม), หนังสือพิมพ์ *Investor's Business Daily* และ www.investors.com เพราะทุกอย่างของไอนิลไม่ว่าจะเป็นหนังสือ บทความ บทวิเคราะห์ หรืองานสัมมนาต่างๆ มักแฝงไปด้วยเกร็ดความรู้ทางการเงินและการลงทุน

Trade Like an O'Neil Disciple เป็นบันทึกประสบการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิตการทำงานร่วมกับนักลงทุนที่ยิ่งใหญ่แห่งโลกของการลงทุน เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้สะท้อนถึงความปรารถนาของไอนิลและบอกเล่าบรรยากาศการลงทุนในช่วงปลายทศวรรษที่ 1990 ถึงทศวรรษที่ 2000 นอกจากเราได้เห็นการทำงานและวิธีการลงทุนของไอนิลด้วยตาของตนเองแล้ว ยังเกิดการเรียนรู้โดยตรง ซึมซับเข้าไปทีละน้อย เหมือนครูพักลักจำ นอกจากนั้นแล้วเราต้องการให้หนังสือเล่มนี้สะท้อนถึงวิธีการและแนวความคิดอันยืดหยุ่นและก้าวหน้าของไอนิล ซึ่งถือเป็นประตูปานใหม่เพื่อเข้าสู่โลกแห่งการลงทุนในยุค นั้น สภาวะตลาดหมึในช่วงปี 2000-2002 และปี 2008 ก็เป็นเครื่องพิสูจน์ชั้นดีว่า บางครั้งการซื้อแล้วถือเพียงอย่างเดียวก็อาจไม่ประสบความสำเร็จก็ได้ ตลาดหลักทรัพย์เป็นสถานที่แห่งความเปลี่ยนแปลงและสร้างเป็นกระแสพลวัต ซึ่งหลักการของไอนิลเองก็เช่นกัน แต่ในเมื่อเทรดเดอร์เองก็ยังคงเป็นมนุษย์ซึ่งเต็มไปด้วยข้อบกพร่อง ดังนั้นแล้ว เมื่อการเทรดดำเนินไปและเราได้พบเจอข้อบกพร่อง เราควรสร้างวิธีการหรือแนวทางปฏิบัติเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง หรือเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานการลงทุนให้แข็งแกร่งมากขึ้น เราทั้งสองคนต่างได้พัฒนาวิธีการเทรดและกลยุทธ์ต่างๆ ขึ้นมามากมาย แต่การสร้างแนวทางการเทรดเช่นนี้ เราไม่ควรสร้างขึ้นตามใจชอบ หากแต่ควรใช้ตลาดเป็นคำตอบและคอยปรับปรุงวิธีการเทรดให้สอดคล้องกับตลาดอยู่เสมอ กลยุทธ์ที่เราปรับปรุงแล้วขึ้นชอบ อาทิ เราชอบการเข้าซื้อหุ้นในจังหวะที่เร็วขึ้นเล็กน้อยจากจุดเข้าซื้อที่เหมาะสมบริเวณฐานราคา หรือ เราชอบที่จะเข้าซื้อหุ้นนำตลาดที่ราคาเกิดการพุ่งตัวเปิดกระโดดพร้อมมวลกลุ่มการซื้อขาย เป็นต้น กลยุทธ์การเทรดและวิธีการต่างๆ ที่เรารวบรวมไว้ในหนังสือเล่มนี้เป็นวิธีการเทรดที่ผ่านการทดลองใช้งานแล้วและได้ผลดี และเทรดทั้ง

ฝั่งซื้อและขาย ทั้งมีการปรับปรุงวิธีการเทรดให้แตกต่างจากแนวทางของ
ไอน์สไตน์เล็กน้อย และมันก็ได้ผลตอบแทนที่ดีมาก

เราเทรดและเกิดข้อผิดพลาดมากมาย แต่ก็ได้นำข้อผิดพลาดเหล่านั้น
มารวบรวมวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางแก้ไขและป้องกันไว้ในหนังสือเล่มนี้ ด้วย
ความหวังว่า ผู้อ่านจะไม่ต้องพบกับข้อผิดพลาดและการขาดทุนเช่นเดียวกับเรา

การเทรดได้กลายเป็นการเดินทางระยะไกลที่เต็มไปด้วยจิตวิญญาณ และ
ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรา ผลตอบแทนตลอดระยะเวลากว่า 7 ปี ตั้งแต่
เดือนมกราคมปี 1996 ถึงเดือนธันวาคมปี 2002 ซึ่งสูงกว่า +18,241.2%
หรือเฉลี่ย +110.5% ต่อปี เป็นผลลัพธ์การลงทุนที่น่าทึ่ง แต่ก็มีบางช่วงเวลา
ที่เราเกิดการขาดทุนเช่นกัน โดยติดลบลงไปกว่า -50% ในช่วงไตรมาสที่ 2-3
ปี 1999 และที่สำคัญ ผลตอบแทนที่แสดงไว้ในบทที่ 2 และ 3 ของหนังสือ
เล่มนี้ เป็นผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจากการเทรดด้วยเงินทุนส่วนตัว ไม่ใช่จาก
การบริหารเงินทุนของบริษัทแต่อย่างใด

จริงอยู่ที่จำนวนเงินและตัวเลขผลกำไรจากการเทรดอาจชี้วัดได้ถึงปริมาณ
ความสำเร็จ แต่มันก็เป็นเพียงส่วนหนึ่ง ดังที่ เอคฮาร์ด โทลเล ได้กล่าวเอาไว้ใน *The Power of Now* การเทรดเป็นกิจกรรมเสี่ยงที่หลายคนเสพติด
มันเหมือนกิจกรรมของนักกีฬาผาดโผน และเทรดเดอร์ที่ดีก็ควรค้นหาแรง
กระตุ้นที่ถูกต้องให้เจอ ไม่เพียงแต่จากการเทรดที่ประสบความสำเร็จ แต่ควร
เป็นแรงกระตุ้นจากความสงบที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งความสมดุลท่ามกลาง
ตลาดที่วุ่นวาย มันเหมือนกับนักกีฬากระดานโต้คลื่นที่ขึ้นไปอยู่บนกระแสน้ำ
อันเชี่ยวกราก และต้องพุ่งสมาธิสูงสุดไปที่ฝ่ามือที่สัมผัสผิวน้ำไว้เพื่อคอย
ประคองตัวและบังคับทิศทาง แรงมหาศาลของแต่ละยอดคลื่นบังคับให้นักกีฬา
ต้องมุ่งมั่นอย่างถึงที่สุด เพราะหากผิดพลาด มันอาจหมายถึงชีวิตที่ต้องสูญ
สิ้น ทุกอย่างจึงตั้งอยู่บนปัจจุบันขณะเพียงเท่านั้น ไม่หวนอดีต และไม่พุ่ง
ต่ออนาคต หากคุณไม่สามารถเข้าใจได้ว่านักกีฬาเหล่านั้นได้คลื่นสูง 50 ฟุต
ไปเพื่ออะไร คุณก็อาจจะไม่ได้ทดลองเล่นกีฬาโต้คลื่นแน่นอน สถานการณ์
บนยอดคลื่นเช่นนั้นคงเปรียบได้กับการเทรด ความมุ่งมั่นที่สร้างแรงกดดัน

มหาศาลจนกระทั่งเราเข้าสู่ความสงบได้ เป็นความคล้ายคลึงกับสิ่งที่ผมเรียกมันว่า “จุดสมดุลและสมบูรณ์ (in the zone)” ซึ่งมันเกิดขึ้นในการเทรดคล้ายๆ กับที่มันเกิดขึ้นในกีฬาได้คลีน กีฬาเครื่องร่อน การปีนหน้าผา หรือกีฬาที่ท้าทายความสามารถชนิดต่างๆ ที่หลายต่อหลายคนเฝ้าหา การเทรดที่สมบูรณ์แบบจะนำพาให้เทรดเดอร์ได้พบกับดินแดนแห่งใหม่ อันเป็นสถานที่แห่งความเรียบง่ายของจิตวิญญาณ ทุกองค์ประกอบถึงแก่ความสมดุล และหล่อหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว

กิล มอราเลส, ดร.คริส แคชเชอร์

2 มิถุนายน 2010

กิตติกรรมประกาศ

โดยปกติแล้ว ผู้เขียนมักกล่าวขอบคุณแก่ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในการเขียนหนังสือ แต่ในที่นี้ เราทั้งคู่อยากจะแจ้งให้ผู้อ่านทุกท่านทราบเป็นการเบื้องต้นว่า ทั้งตัวโอนิลและบริษัทในเครือ ไม่ได้มีส่วนร่วมในการเขียนหรือผลิตเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ หนังสือเล่มนี้จึงเป็นผลงานอิสระของพวกเรา แต่อย่างไรก็ตาม เราคงต้องกล่าวว่า หนังสือเล่มนี้ได้รับการสนับสนุนจากผู้รับผิดชอบด้านต่างๆ ไม่มากนักน้อย เราอยากขอกล่าวขอบคุณแก่ ไมค์ สก็อตต์ ซึ่งเป็นผู้จัดทำภาพประกอบและกราฟราคาทั้งหมด ขอขอบคุณทีมงานจากบริษัท eSignal สำหรับข้อมูลราคาหลักทรัพย์ที่ถูกต้องและแม่นยำ และที่ขาดไม่ได้ ขอขอบคุณ ราเชล ฮาน และ เควิน มาร์เดอร์ ได้รับความช่วยเหลือด้านงานเขียนในส่วนต่างๆ

บทที่ 1

ก้าวแรกแห่งแรงบันดาลใจ เทรดอย่างโอนีล

หน้าที่หลักของผมเมื่อครั้งยังทำงานให้แก่ วิลเลียม เจ. โอนีล คือการบริหารเงินทุนเพื่อแสวงหาผลตอบแทนให้แก่บริษัท ในช่วงนั้นผมได้เรียนรู้หลักการและแนวทางการลงทุนที่เยี่ยมยอดของ บิล โอนีล ซึ่งเติบโตมาจากปรัชญาการลงทุนของนักลงทุนต้นแบบสองท่าน ได้แก่ ริชาร์ด วายคอฟฟ์ และ เจสซี ลีเวอร์มอร์ ดังนั้น หากเราต้องการหยั่งความเข้าใจลงไปถึงรากแห่งวิถีคิดของ บิล โอนีล แล้ว ญูแจตอกแรกที่เราจะต้องมีและทำความเข้าใจเสียก่อนก็คือ ปรัชญาการลงทุนของ ริชาร์ด วายคอฟฟ์ และ เจสซี ลีเวอร์มอร์ นั่นเอง

บิล โอนีล นำเอาหลักการของ เจสซี ลีเวอร์มอร์ มาประยุกต์ใช้ในการเทรด รวมทั้งนำวิธีการเทรดมาสร้างเป็นกลยุทธ์เพื่อใช้เป็นกรอบความคิดเพื่อสร้างกระบวนการเทรดให้แก่พนักงานทุกคนในบริษัท มีหนังสือหลายเล่มที่อธิบายถึงหัวใจการลงทุนของ เจสซี ลีเวอร์มอร์ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ *Reminiscences of a Stock Operator* เขียนโดย เอ็ดวิน เลอเฟร์ฟ และอีกเล่มหนึ่งเขียนโดย เจสซี ลีเวอร์มอร์ เอง คือ *How to Trade in Stocks* อีกทั้ง ริชาร์ด วายคอฟฟ์ ยังเคยเขียนหนังสืออีกเล่มชื่อ *Jesse Livermore's Methods of Trading Stocks* ซึ่งมีเนื้อหาเน้นย้ำถึงจิตวิทยาการลงทุนและเคล็ดลับการเทรดที่ทำให้ เจสซี ลีเวอร์มอร์ ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

มาก นอกจากนั้นแล้ว หนังสือชื่อ How I Made \$2 Million in the Stock Market (Carol Publishing Group, 1998) เขียนโดย นิโคลาส ดาร์วาส ยังมีเนื้อหาเจาะลึกในรายละเอียดของรูปแบบราคาที่ใช้เป็นแบบอย่าง “chart bases” ซึ่งประยุกต์จากรูปแบบราคาที่เราเรียกว่า “boxes” อันเป็นรูปแบบราคาที่จะสะท้อนถึงการปรับฐานราคาแบบปกติทั่วไป ซึ่งการเคลื่อนไหวของหุ้นตัวนี้จะถูกตัดสินว่าปกติหรือไม่ปกติ

โอนิลได้หลอมรวมหลักการลงทุนของทั้งวายุคอฟฟ์, ลิเวอร์มอร์ และดาร์วาส ให้เป็นหนึ่งเดียว พร้อมทั้งศึกษา ค้นคว้า และทำวิจัยในรูปแบบของ “Model Book Studies (หนังสือศึกษาระบบเทรด)” จนก่อเกิดเป็นทฤษฎีการลงทุนในแบบฉบับของโอนิลเอง ซึ่งตัวผมเองได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าข้อมูลให้แก่โอนิลด้วยเสมอ โดยโอนิลจะเสาะหาหุ้นของบริษัทชั้นนำที่มีผลกำไรดีเยี่ยม ใช้เงื่อนไขเฉพาะตัวที่เขาคิดค้นขึ้น จนเกิดเป็นสูตรในชื่อ “CAN SLIM” อันโด่งดังไปทั่วโลก แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะมีชื่อเสียงโด่งดังมากขนาดไหน ตัวโอนิลเองกลับให้ความเคารพต่อทฤษฎีพื้นฐานเสมอ และแม้ว่าแนวคิดของลิเวอร์มอร์และวายุคอฟฟ์ จะเป็นรากฐานสำคัญให้แก่ทฤษฎี “CAN SLIM” แต่โอนิลเองก็ไม่ได้หยิบยกทฤษฎีต้นฉบับของทั้งสองท่านนั้นมาใช้งานโดยตรง แต่นำมันมาพัฒนา ต่อยอด และประยุกต์ให้เกิดเป็นทฤษฎีใหม่ ซึ่งมีความกระชับและใช้งานจริงได้ดีมากขึ้น

ตลาดหุ้นมีความซับซ้อนยิ่งใหญ่มากกว่าจะทำนายได้ด้วยทฤษฎีเพียงหนึ่งเดียว ความวุ่นวาย ความละมับ ความหวาดกลัว มันมากเกินไปที่ใครคนใดคนหนึ่งจะฝ่าฟันไปได้ด้วยตนเอง และโอนิลเองก็เน้นย้ำอยู่เสมอว่า สิ่งที่เขาทำนั้น ไม่ใช่การคิดค้นระบบเทรดที่วิเศษวิโสแต่อย่างใด มันเป็นเพียงแค่การศึกษาและค้นคว้า จนรู้และเข้าใจ “ตลาด” มากเพียงพอเท่านั้นเอง เขาเพียงแค่เฝ้าสังเกตความเป็นไปในตลาดอย่างอดทน จนเกิดความเข้าใจในวิถีความเป็นมาและเป็นไปของตลาด มีความเข้าใจลึกซึ้งต่อความรู้สึกและอารมณ์ที่แฝงในฝูงชน พิจารณาทุกสิ่งที่เกิดขึ้นและไม่เกิดขึ้น มองเห็นในสิ่งเล็กน้อยที่คนอื่นไม่สนใจมอง เมื่อเวลาผ่านไป ความสำเร็จยิ่งของโอนิลที่เราเห็นอยู่ในทุกวันนี้ ก็เกิดตามมาเองโดยง่ายด้าย

ศึกษา คั่นคว้า และฟักฟน

“อย่าดูถูกตลาด ถ้ารักจะเทรด จงทำทุกอย่างด้วยความมุ่งมั่นและทุ่มเท”

— วิลเลียม โอนีล

จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks*

ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2

อันที่จริงแล้ว หลักการของโอนีลนั้นไม่ได้มีรูปแบบตายตัว ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ถ้อยคำตามตัวอักษร แต่เป็นหลักคิดที่แฝงด้วยอุดมคติที่ปูทางไปสู่หลักการเทรดที่ยั่งยืน เขาเน้นย้ำเสมอว่า ความสำเร็จในการเทรดนั้นเกิดมาจากความมุ่งมั่น ตั้งใจ และทุ่มเทอย่างจริงจัง ผู้คนจำนวนมากมักต้องเผชิญกับชะตากรรมล้มเหลวอันซ้ำซาก เพียงเพราะขาดซึ่งปัจจัยสำคัญเหล่านี้

เขาตัดพ้อบ่อยครั้งว่า “คนมากมายเดินเข้าตลาดหุ้นพร้อมความคิดอันฉาบฉวย อยากร่ำรวยแบบง่ายๆ ด้วยการแสวงหาสูตรสำเร็จที่จะพาตัวเองไปสู่ทรัพย์สินเงินทองโดยไม่ต้องลงมือทำสิ่งใดด้วยตนเองเลย” และในหนังสือ *The Successful Investor* เขากล่าวไว้ว่า “ในช่วงปี 1999 นักลงทุนรายย่อยเข้าสู่ยุคเฟื่องฟู ทุกคนถาโถมเข้าสู่ตลาดโดยปราศจากความยั้งคิด ซื้อและขายด้วยความประมาท ไร้ซึ่งความรู้และประสบการณ์ สุดท้าย เมื่อตลาดเกิดการกลับตัวในช่วงปี 2000-2002 ทุกคนก็ต้องล้มพังพาบแทบสิ้นเนื้อประดาตัว ทุกอย่างหมักหมมมาตั้งแต่ช่วงกลางทศวรรษที่ 1990 เทรดเดอร์ต่างหลงระเหิดไปกับ “ความง่าย” ของตลาด เทรดด้วยความประมาทเลินเล่อ ไม่มีการศึกษาหาความรู้ใดๆ ทั้งสิ้น แค่กำเงินเดินเข้ามา แล้วกระโจนเข้าซื้อทุกราคาตามใจต้องการ เมื่อทุกอย่างจบสิ้นลง ถึงเพิ่งรู้ตัวว่า ที่ซื้อไปนั้น ยอดดอยทั้งสิ้น” (วิลเลียม เจ. โอนีล จากหนังสือ *The Successful Investor* บทที่ 12)

การเทรดถือเป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ต้องการความรู้และประสบการณ์ขั้นสูง ความซับซ้อนของขั้นตอนการเทรดนั้นเทียบได้กับขั้นตอนการทำงานของแพทย์ ทนาย หรือนักกฎหมาย แต่น่าแปลกใจที่คนส่วนใหญ่มักคิดว่า

มันง่าย และเริ่มต้นอาชีพการเทรดด้วยทิศทางตรงกันข้ามกับที่ควรจะเป็น แทนที่จะศึกษา คันทัว และฝึกฝนจนเกิดความเชี่ยวชาญเสียก่อนแล้วค่อยเทรด แต่ส่วนมากมักเลือกเทรดทันทีด้วยความบุ่มบ่ามย่ำใจ ทั้งๆ ที่ไม่มีความรู้ใดเลย “เทรดเดอร์ที่เชี่ยวชาญอย่างแท้จริงหาได้ยากพอๆ กับแพทย์ นักกฎหมาย หรือนักเบสบอลที่เชี่ยวชาญอย่างแท้จริง” (วิลเลียม โอนีล จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2) ความเห็นนี้ถูกตอกย้ำด้วยคำกล่าวของ ริชาร์ด วายคอฟฟ์ ดังว่า “ในทุกสาขาอาชีพ การก้าวขึ้นสู่ความสำเร็จขั้นสูงสุดได้นั้นต้องอาศัยความพากเพียรอย่างหนัก ทั้งการศึกษาหาความรู้ การแสวงหาบทฝึกฝน เก็บเกี่ยวประสบการณ์ผ่านการปฏิบัติหน้าที่ และเมื่อมีความเชี่ยวชาญอย่างที่สุดแล้ว ความสำเร็จถึงจะผุดขึ้น นักวิทยาศาสตร์ผู้ค้นพบสิ่งใหม่ได้ต้องเล่าเรียนอย่างลุ่มลึก แพทย์ผ่าตัดฝีมือเยี่ยมทุกคนล้วนต้องฝึกหัดนานหลายปี กว่าที่จะพูดได้เต็มปากว่าเป็นแพทย์ ก็ต้องผ่านอะไรมานักต่อนัก เรื่องราวเช่นนี้ช่างแตกต่างกับอาชีพเทรดเดอร์โดยสิ้นเชิง เพียงแค่รู้สึกอยากเทรด เราก็เรียกตัวเองว่าเทรดเดอร์ และเข้ามาเทรดเสียแทบจะในทันที” (ริชาร์ด วายคอฟฟ์ จากหนังสือ *How I Trade and Invest in Stocks & Bonds*)

ทั้งการเทรดและการลงทุนต่างเป็นงานที่หนักหน่วง ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ขั้นสูง เหมือนกับที่แพทย์ นักกฎหมาย เกษตรกร หรือโปรแกรมเมอร์ ต้องใช้ในการทำงาน บ่อยครั้งที่ เจสซี ลีเวอร์มอร์ รู้สึกรำคาญเมื่อมีคนมาถามเขาว่า “ทำยังไงถึงจะเทรดได้กำไร” ทุกครั้งที่ถูกถามเช่นนี้ เขาจะตอบกลับไปว่า “ไม่รู้เหมือนกัน” และคิดเสมอว่า หากเทรดเดอร์ตั้งใจและมุ่งมั่นอย่างแท้จริง คำถามเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นแน่นอน และอันที่จริงแล้ว ในระหว่างการเทรดเอง เทรดเดอร์ที่มุ่งมั่นจริงจังจะไม่ให้ความสนใจกับตัวเลขกำไรมากนัก ซึ่งคงคล้ายกับที่แพทย์มือฉมังมุ่งมั่นรักษาวีรุตคนไข้ โดยไม่แยแสต่อจำนวนเงินค่ารักษา” (เจสซี ลีเวอร์มอร์ จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*)

นอกจากเป็นคนที่มีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าแล้ว โอนีลยังมองโลกในแง่

ตีเสมอ เขาเชื่ออย่างสุดหัวใจว่า หากเทรดเดอร์มุ่งมั่นเพียงพอ ความสำเร็จจะอยู่เพียงแค่มือ เขาชี้ในวิถีแห่งความพอเพียง และกล่าวเสมอว่า “ความสำเร็จที่เราทุกคนเฝ้านั้น อยู่ไม่ไกล เพียงแค่เราเอื้อมมือไปด้วยความมุ่งมั่น ด้วยความปรารถนาอันแรงกล้า ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคขวากหนาม ไม่ทันรู้ตัว เราก็จะถูกรายล้อมด้วยความสำเร็จอันเจิดจรัสและงดงาม” (โอนิล จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks*) นอกจากนั้นแล้ว ทั้งโอนิลและวายคอฟฟ์ ได้กล่าวเตือนทุกคนไว้ว่า “อย่าหลงระเหิร ใครก็ตามที่หลงคิดว่าตนเองได้พบเส้นทางลัดไปสู่ความสำเร็จแล้ว คิดเองว่าได้พบเจอสูตรวิเศษที่จะสร้างผลกำไรมหาศาลในพริบตา ขอให้รู้ไว้ว่า คุณแค่หลงคิดไปเองทั้งสิ้น” (วายคอฟฟ์ จากหนังสือ *How I Trade and Invest in Stock & Bonds*)

จงซื้อหุ้นที่มีราคา “ไม่ถูก”

ทั้งลิเวอร์มอร์และโอนิลต่างเชื่อว่า การลงทุนไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ในทางกลับกัน มีเทรดเดอร์เป็นจำนวนมาก ต่างหลงคิดว่าการลงทุนในตลาดเป็นเรื่องง่าย หลายคนนึกว่าแค่หาซื้อหุ้นที่รู้สึกว่ามีราคาถูก หรือหุ้นที่ราคาตลาดปรับตัวลงมากผิดปกติ ก็จะได้กำไรโดยง่าย ทุกคนเชื่อแบบนี้มาเป็นเวลาช้านาน ทุกคนมองราคาตลาดที่ปรับตัวลดลงในวันนี้เป็นราคาที่มี “ส่วนลด” ทุกคนรู้สึกเหมือนว่า ตนเองคือผู้โชคดีที่ได้ซื้อสินค้าในราคาถูกลง แทบทุกคนมองตัวเองเป็นดังผู้บริโภคในชั้นปลาย กลายเป็นผู้ซื้อสินค้าเพื่อใช้งานเอง โดยหารู้ไม่ว่า การเทรดและการลงทุนที่ถูกต้องนั้น เราต้องเข้าซื้อหุ้นในฐานะ “พ่อค้าคนกลาง” ผู้ที่มีหน้าที่หาสินค้ายอดนิยมเข้าพอร์ต พ่อค้าคนกลางจะซื้อเฉพาะสินค้าซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการ แม้ว่าราคาสินค้าที่กำลังจะซื้อนั้น “ไม่ถูก” มากนัก หรือบางครั้งอาจจะแพงเสียด้วยซ้ำ แต่พ่อค้าคนกลางจะซื้อสินค้ายอดนิยมนั้น เพื่อนำไปขายให้กับคนซื้อรายต่อไปอีกทอดหนึ่งเสมอ การเทรดและการลงทุนเปรียบได้กับการทำธุรกิจค้าขาย ครั้งหนึ่ง โอนิลเคยเล่าเรื่อง “เสื้อเหลืองและเสื้อแดง” ให้หลายๆ คนฟัง เขาเล่าว่า ณ ร้านขาย

เสื้อผ้าแห่งหนึ่ง เจ้าของร้านกำลังนั่งดูยอดขายของเสื้อทั้งสองสีอย่างใจจดใจจ่อ เสื้อสีเหลืองมียอดขายตกลงมาก ส่วนเสื้อสีแดงมียอดขายพุ่งสูงขึ้นอย่างถล่มทลาย เจ้าของร้านจึงตัดสินใจลดราคาเสื้อสีเหลืองลงครึ่งหนึ่ง และรีบสั่งซื้อเสื้อสีแดงเข้ามาเพิ่มในสต็อกทันที

โอนิซเน้นย้ำว่า “การซื้อหุ้นที่ถูกต้อง ก็เหมือนกับการสั่งซื้อเสื้อสีแดงที่กำลังขายดีนั่นเอง หุ้นที่กำลังมีแนวโน้มเป็นขาขึ้น หรือหุ้นที่กำลังเป็นผู้นำตลาด ย่อมต้องมีผู้คนสนใจมากเป็นพิเศษ ราคาตลาดของมันจึงมักมีราคา “ไม่ถูก” หรือ มักสร้างจุดสูงสุดใหม่อยู่ตลอดเวลา จำเอาไว้ว่า ไม่มีหุ้นดี ๆ ตัวไหนในตลาดที่ราคาปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง” (จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับแก้ไขครั้งที่ 4) แนวคิดนี้ของโอนิซสอดคล้องไปกับทฤษฎีเทรดสวนกระแสสังคม (contrary) ซึ่งเป็นการเทรดในทิศทางตรงกันข้ามกับพฤติกรรมมวลชน กลยุทธ์การเข้าซื้อหุ้นที่ราคาเพิ่งเกิดจุดสูงสุดใหม่ ทำให้การเทรดในหุ้นรายตัวมีประสิทธิภาพมากขึ้น เทรดเดอร์จะได้หุ้นนำตลาดที่ดี ในช่วงเวลาที่มีคนในตลาดส่วนมากรู้สึกไม่มั่นใจ กระอักกระอ่วน และกระวนกระวายต่อราคาสูงสุดใหม่ และโอนิซยังกล่าวว่า เมื่อราคาเกิดจุดสูงสุดใหม่ คนส่วนใหญ่จะรู้สึกว่ามันแพงจนเกินไป แต่ตลาดไม่ได้เป็นเช่นนั้น หุ้นที่ดูแพงนั้น ความแพงของมัน มักจะเกิดขึ้นจากความต้องการของตลาด และเกิดจากหุ้นนั้นเป็นของบริษัทที่น่าสนใจ มีผลกำไรดีเยี่ยม และราคาที่ดูเสมือนว่าแพงนั้น ก็จะแพงขึ้นไปได้อีกเรื่อยๆ ส่วนหุ้นที่มีราคาตลาดดูเหมือนว่าถูก มีราคาต่ำ ราคาตลาดก็จะร่วงลงเรื่อยๆ เช่นกัน กลไกตลาดจะสร้างภาพลวงตา คอยฉ้อฉลให้คนส่วนมากเกิดมูมมองที่บิดเบี้ยวตลอดเวลา หุ้นถูกกลับคิดว่าแพง หุ้นแพงกลับคิดว่าถูก เมื่อใดก็ตามที่มีข้อบ่งชี้ชัดเจนจนเรามั่นใจว่า ผู้คนเริ่มมีความรู้สึกถึงเลตต่อราคาสูงสุดใหม่ในหุ้นตัวใดก็ตาม ให้ติดตามหุ้นตัวนั้นให้ดี เพราะนั่นอาจจะเป็นโอกาสเข้าซื้อครั้งสำคัญ

“อย่าขายหุ้น เพียงเพราะราคาตลาดที่ดูแพง และอย่าเข้าซื้อหุ้นใดก็ตาม เพียงเพราะราคาตลาดมีส่วนลด หุ้นร่วงด้วยปัจจัยและเหตุผลที่เหมาะสมเสมอ ราคาตลาดที่ดูต่ำ อาจเป็นราคาแสนแพงเมื่อเทียบกับมูลค่าที่แท้จริงของมัน” (เจสซี ลีเวอร์มอร์ จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*)

ถ้วย

หากการซื้อหุ้นราคาต่ำๆ ถูกๆ เป็นบัพช้อแรกของการเป็นเทรดเดอร์ บัพช้อต่อไปที่หนักหนาและสาหัสกว่ามาก คือ “การถัว” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “การถัวขาลง” ซึ่งการถัวขาลงหมายความว่า เมื่อเข้าซื้อหุ้นแล้วราคาตลาดร่วงลงต่อ แทนที่จะขายตัดขาดทุน เรากลับเข้าซื้อหุ้นที่กำลังร่วงลงเพิ่มเข้ามาอีก เพื่อถัวเฉลี่ยราคาต่อหุ้นในพอร์ตให้ต่ำลง เทรดเดอร์ส่วนใหญ่ที่ขาดทุนหนักๆ ล้วนแต่เคยใช้กลยุทธ์ “ถัวขาลง” นี้ทั้งนั้น ดังนั้น ทั้งโอนิลและ ริชาร์ด วายคอฟฟ์ จึงเน้นย้ำให้หลีกเลี่ยงการถัวราคาในแนวโน้มขาลงอย่างเด็ดขาด

นอกจากนั้นแล้ว โบรกเกอร์หลายแห่ง เมื่อให้คำแนะนำลูกค้าเข้าซื้อหุ้นผิดพลาดแล้ว มักจะกลบเกลื่อนข้อผิดพลาดนั้นด้วยการแนะนำ “การถัวขาลง” ให้แก่ลูกค้า เพื่อบรรเทาความผิดพลาดในครั้งแรกของโบรกเกอร์ให้ดูเบาบางลง และบางครั้งการถัวขาลงถูกทำให้เป็นเหตุผลเพื่อสร้างความชอบธรรมให้แก่คำแนะนำของการเข้าซื้อหุ้นในครั้งแรก โอนิลกล่าวว่า “โบรกเกอร์ที่แนะนำให้ลูกค้าถัวหุ้นในแนวโน้มขาลงนั้น เป็นโบรกเกอร์ที่ไร้ความสามารถและขาดความรับผิดชอบ หากโบรกเกอร์ของเขาแนะนำแบบนั้น เขาจะรีบเปลี่ยนโบรกเกอร์โดยทันที” (จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับแก้ไขครั้งที่ 4)

“มันคงเป็นการกระทำที่โง่เขลามาก ถ้าเราจะถัวหุ้นขาลง หลังจากที่เราจะซื้อหุ้นห่วยๆ เข้ามาในพอร์ต ทั้งๆ ที่เพิ่งขาดทุนจากไม้แรก ทำไมต้องมาขาดทุนซ้ำอีกไม้ในหุ้นห่วยๆ ตัวเดิม จำเอาไว้ว่า อย่าถัวหุ้น” (เจสซี ลีเวอร์มอร์ จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*) ส่วนริชาร์ด วายคอฟฟ์ แนะนำว่า “แทนที่จะถัวลงในหุ้นที่กำลังร่วงลง ให้เปลี่ยนไปถัวขึ้นในหุ้นที่กำลังวิ่งขึ้นแทนจะดีกว่า” (จากหนังสือ *Stocks Market Technique Number 1*) ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับโอนิลเช่นกัน

ขายตัดขาดทุนให้ไว

“เทรดเดอร์ต้องกำหนดระดับขาดทุนเสมอ และต้องมีวินัยต่อระดับราคาขายตัดขาดทุนอย่างเคร่งครัด ในการเทรดนั้น หากขาดทุนเข้าแล้ว การสร้างผลกำไรเพื่อทดแทนเงินส่วนที่ขาดทุนไปจะยากขึ้นเป็น 2 เท่า ดังนั้น ไม่ว่าจะเทรดด้วยวิธีไหน ในหุ้นตัวใด ห้ามขาดทุนเกิน 10% ของจำนวนเงินลงทุนในพอร์ต จงกำหนดระดับราคาขายเพื่อตัดขาดทุนก่อนการเทรดทุกครั้ง หรืออย่างน้อยที่สุด เมื่อเทรดแล้ว ให้กำหนดระดับราคาขายตัดขาดทุนตามโดยทันที” (เจสซี ลีเวอร์มอร์ จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*) ส่วนโอเนลเองนั้น จะแนะนำให้ควบคุมระดับการขาดทุนให้ไม่เกิน 7-8% ในทุกการเทรด และขอให้มีความเคร่งครัดต่อการตัดขาดทุนเสมอ เพราะมันจะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ตัดสินความอยู่รอดในตลาดได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้แล้ว เจสซี ลีเวอร์มอร์ ยังเน้นย้ำเสมอว่า “ถ้าไร ไม่ว่าจะมากหรือน้อย มันก็ไม่มีเคยสร้างปัญหาให้กับเรา แต่กับขาดทุน ไม่ว่าจะเท่าใด ปัญหามักจะลุกลามไปใหญ่โตกว่าที่คาดไว้เสมอ” (จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*)

“แนวป้องกันแรกในการเทรด คือ ระดับราคาเพื่อการขายตัดขาดทุน จงสร้างแนวป้องกันนี้ทุกครั้งก่อนการเทรด หากผลออกตัวเทรดไปเสียแล้ว เมื่อรู้ตัว ให้รีบกำหนดจุดขายตัดขาดทุนโดยทันที หากเทรดเดอร์ทำเช่นนี้ไม่ได้ แสดงว่าขาดซึ่งความรับผิดชอบและวินัยในการเทรด ให้ฝึกฝนด้วยการท่องจำประโยคนี้ทุกวัน “จงตัดขาดทุน” หรืออย่างน้อย ขอให้ทบทวนวิธีการกำหนดระดับราคาเพื่อขายตัดขาดทุนทุกสัปดาห์ หลังจากท่องจำจนขึ้นใจได้ระยะหนึ่งแล้ว หากมีการเทรดที่ขาดทุนติดค้างไว้ในพอร์ต ขอให้ทยอยขายแต่ละเทรดออกทั้งหมด เพื่อให้พอร์ตการลงทุนกลับไปจุดเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง และปล่อยให้เทรดที่ยังมีกำไรได้ทำงานเต็มกำลังอย่างที่เราควรจะเป็น” (ริชาร์ด วายคอฟฟ์ จากหนังสือ *Stock Market Technique Number 1*) วิธีการเทรดโดยใช้การขายตัดขาดทุนเป็นป้อมปราการสำคัญของวายคอฟฟ์นั้น แทบไม่ต่างจากแนวคิดของโอเนลที่ว่า “การปล่อยให้เทรดที่ขาดทุนเติบโตอยู่ในพอร์ต

ไปเรื่อยๆ ถือเป็นความผิดพลาดขั้นร้ายแรงที่เทรดเดอร์ส่วนมากมักปล่อยให้เกิดขึ้นเสมอ” (โอเนิล จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับแก้ไขครั้งที่ 2) นอกจากการไม่ตัดขาดทุนจะสร้างความเสียหายให้แก่เงินลงทุนแล้ว “เมื่อระดับการขาดทุนค่อยๆ เติบโตจนถึงจุดที่สร้างความเสียหายในระดับรุนแรงแล้วเมื่อใด การขาดทุนนั้น จะเริ่มส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของตัวเทรดเดอร์เองด้วย ทั้งการสูญเสียความมั่นใจและรู้สึกกลัวการเทรด ซึ่งนั่นจะนำไปสู่การเทรดที่ไร้ประสิทธิภาพในอนาคต” (โอเนิล จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks*) การขาดทุนที่ไม่ได้รับการแก้ไข นอกจากทำให้ความเสียหายต่อเงินลงทุนลุกลามบานปลายแล้ว ยังบ่อนทำลายจิตใจของเทรดเดอร์ที่ละน้อยโดยไม่รู้ตัว

“ความสำเร็จในการเทรด ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะเราเทรดได้ถูกทางทุกครั้ง แต่เกิดขึ้นได้ด้วยการยอมรับผลขาดทุนที่เกิดขึ้น และจำกัดให้เป็นปริมาณเงินน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้” (โอเนิล จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับแก้ไขครั้งที่ 2) สำหรับนักลงทุนมืออาชีพอย่างโอเนิล, ลีเวอร์มอร์ และวายุคอฟฟ์แล้ว การขาดทุนถือเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจการเทรด และเป็นส่วนประกอบสำคัญของความสำเร็จที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จงยอมรับความเจ็บปวดที่เกิดจากการขายตัดขาดทุนในขณะที่มันยังเล็กน้อย เพราะมันดีกว่าการเพ่ลี้ยงพลาปล่อยให้ลุกลาม จนแปรเปลี่ยนเป็นการขาดทุนสิ้นเนื้อประดาตัวอันยากเกินกว่าจะเยียวยา

การขายทำกำไรเร็วเกินไป และการปล่อยให้สถานะกำไรเติบโต

กลยุทธ์หลักในการเทรดของโอเนิล คือ การเทรดตามแนวโน้ม (trend-following system) เป็นการซื้อในทิศทางเดียวกับแนวโน้มราคาและถือสถานะกำไรให้นานที่สุดเท่าที่แนวโน้มจะยังคงอยู่ ซึ่งเป็นกลยุทธ์หลักที่สร้างผลกำไรในระดับสูงให้แก่โอเนิล เขากล่าวเสมอว่า “การคัดเลือกหุ้นได้ถูกต้องตรงตัวถือเป็นเรื่องยากแล้ว การถือหุ้นที่เลือกซื้อได้ถูกต้องเพื่อทำกำไรก่อน

โตไปตามแนวโน้มราคา กลับยากยิ่งกว่าหลายเท่า” จะเห็นว่าการซื้อหุ้นที่ดีได้นั้นก็เรื่องหนึ่ง และการถือหุ้นให้เป็นนั้น ก็นับเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ความยากลำบากในการถือหุ้นที่มีกำไรไปนานๆ ยังถูกสะท้อนออกมาจากคำกล่าวของลีเวอร์มอร์เองอีกด้วยว่า “ไม่มีคนธรรมดาทั่วไปที่ไหนหรอก ที่จะทนนั่งดูตัวเลขกำไรในพอร์ตที่พุ่งขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องได้โดยไม่รู้สึกละเลย” และ “ตราบดิดที่หุ้นที่เราถือ ยังวิ่งขึ้น ยังมีกำไร และตลาดก็ดูดี อย่ารีบขายทำกำไร ให้อดทนถืออย่างใจเย็น” (จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*) ดังนั้น การให้โอกาสหุ้น เท่ากับการให้โอกาสตัวเอง เพื่อเปิดกว้างสู่เส้นทางแห่งผลกำไรที่มั่งคั่งและยั่งยืน

โอเนลแนะนำเคล็ดลับว่า “จงขายตัดขาดทุนให้เร็ว แต่ขายทำกำไรให้ช้า ไม่ต้องเทรดถูกทุกครั้ง แต่ทุกครั้งที่ถูก ให้ถือมันไว้ให้นาน” (จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับแก้ไขครั้งที่ 4) จริงอยู่ที่การเทรดเก็งกำไรรายวันหรือการเทรดระยะสั้นก็เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่สามารถสร้างความร่ำรวยได้เช่นกัน แต่นั่นจะเป็นการเทรดที่ต้องทำงานอยู่ตลอดเวลา ต้องค้นหาจังหวะเทรดอย่างต่อเนื่อง ต้องคิด วิเคราะห์ และวางแผนอย่างหนักหน่วง ซึ่งนับเป็นงานที่ต้องใช้สรรพกำลังและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเป็นอันมาก การเทรดเก็งกำไรระยะสั้นเป็นสิ่งที่ไม่เคยอยู่ในกรอบกระบวนการเทรดของโอเนลแม้แต่บ่อย และผมเองเห็นว่า ไม่มีการทำกำไรแบบใดจะสร้างผลกำไรระดับสูงที่ยั่งยืนได้ เทียบเท่ากับการเทรดตามแนวโน้มอย่างที่โอเนลทำ เมื่อเราได้เทรดตามแนวโน้มเข้าเมื่อใดแล้ว งานต่างๆ จะค่อยๆ ผ่อนคลายและง่ายขึ้น ผลกำไรจะเติบโตเป็นสัดส่วนมากขึ้นตามลำดับ สอดคล้องไปกับระยะเวลาที่เราถือหุ้นจนเรียกได้ว่า เพียงแค่ทนถือมันให้ได้ ก็ไม่ต้องทำอะไรมากมายแล้ว ซึ่งผมมักเรียกสถานการณ์ “อดทนถือหุ้นให้ได้” เช่นนี้ว่า “การอยู่ในโซน (in the zone)” ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่เราต้องควบคุมอารมณ์และความรู้สึกให้กลับมาอยู่ในสถานะที่ผ่อนคลาย เพื่อต่อสู้ไปกับการแกว่งตัวของราคา อารมณ์ตลาดและฝูงชน คล้ายกับที่ลีเวอร์มอร์ เคยกล่าวว่า “การจะถือหุ้นได้นานและรวยไปกับมันได้นั้น ไม่ได้ต้องการความคิดลึกล้ำอะไรมากมายนัก เพียงแค่มีความ

อดทนให้มาก และควบคุมอารมณ์ของตนเองให้ได้เท่านั้นเอง” (จากหนังสือ *Reminiscences of a Stock Operator*)

ริชาร์ด วายคอฟฟ์ อธิบายเกี่ยวกับการตัดขาดทุนและขายทำกำไรไว้อย่างน่าสนใจ “ถ้าคุณเป็นคนหนึ่งที่ชอบขายทำกำไรเร็วๆ กำไรเพียง 2-3 ช่องก็รีบขาย แต่พอขาดทุนแล้วกลับไม่กล้าขายตัดขาดทุน ปลอ่ยให้ขาดทุนลุกลามใหญ่โต นั่นหมายความว่า คุณกำลังเทรดแบบ “ถดถอย” เดินหน้าเพียงสองก้าว แต่วิ่งถอยหลังหลายสิบก้าว เพียงเพื่อจมไปสู่ความพังพินาศ ผมขอให้เปลี่ยนมุมมองเสียใหม่ หันมาควบคุมการถอยหลังให้ถูกจำกัดเพียงแค่ 1-2 ก้าว และมอบอิสระให้กับเทรดที่วิ่งไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ขอให้ใช้การขายตัดขาดทุนอย่างรวดเร็วเข้าแทนที่ เสริมด้วยการขายทำกำไรให้ช้า เพื่อปล่อยให้เทรดที่มีอนาคตเติบโต”

การเลือกซื้อหุ้นแบบกระจุกเป็นรายตัว

นอกจากการเลือกซื้อหุ้นได้ถูกต้องตรงตัวเพื่อลงทุนไปกับแนวโน้มราคาครั้งใหญ่แล้ว อีกตัวแปรสำคัญที่จะสร้างผลตอบแทนในระดับสูงอย่างแท้จริงก็คือ การเข้าซื้อหุ้นตัวนั้นด้วยสัดส่วนการลงทุนที่มากเพียงพอ ถ้าเทรดเดอร์หรือนักลงทุนต้องการผลตอบแทนใกล้เคียงตลาด วิธีการที่ง่ายมากที่สุดคือ การเข้าซื้อหุ้นหลายๆ ตัว เทรดหลายๆ สถานะ ด้วยปริมาณเงินไม่มากในแต่ละเทรด ซึ่งนี่เป็นวิธีการเดียวกับที่ผู้บริหารกองทุนรวมส่วนใหญ่เลือกใช้ แต่ละกองทุนรวมจะเลือกซื้อหุ้นหลายร้อยตัว เทรดในหลายร้อยสถานะ โดยแต่ละสถานะจะใช้เงินทุนเพียงแค่ 1-2 % ของเงินในพอร์ต ซึ่งแน่นอนว่า ความเสี่ยงโดยรวมจะลดลง แต่ผลตอบแทนที่ได้รับก็จะใกล้เคียงกับตลาดด้วยเช่นกัน วิธีการกระจายความเสี่ยงเช่นนี้เสมือนกับค่าสแปงสำหรับโอเนลเลยทีเดียว การเลือกซื้อหุ้นกระจายหลายสิบหรือหลายร้อยตัวเป็นเรื่องไร้สาระ แทนที่จะทำอย่างนั้น เขาจะเลือกลงทุนในหุ้นที่มีแนวโน้มแข็งแกร่งไม่กี่ตัว ใส่เงินลงทุนมุ่งเน้นไปที่หุ้นโดยเจาะจงเป็นรายตัว และใช้วิธีการพริบตา หรือการถัวขาขึ้นที่เรา

พูดถึงก่อนหน้านี้ โดยเลือกซื้อหุ้นที่มีแนวโน้มอันแข็งแกร่ง สร้างผลกำไรได้ดี และทยอยเข้าซื้อบันหลายระดับราคา ซึ่งในหลายๆ ครั้ง ผมเองก็ใช้กลยุทธ์ การซื้อหุ้นแบบกระจุกเป็นรายตัวด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อตลาดมี แนวโน้มเป็นขาขึ้นสอดคล้องไปกับราคาหุ้น ครั้งหนึ่ง ผมเคยลงทุนในหุ้นเพียง 2 ตัว ด้วยเงินลงทุน 200% ของที่มี ซึ่งเป็นการใช้เงินทุนของตนเองและวง เงินมาร์จิ้นเพิ่มเติม ซึ่งนั่นเท่ากับว่า ผมลงทุนในหุ้นแต่ละตัวด้วยเงินลงทุน ตัวละ 100% ของพอร์ตการลงทุน ด้วยกลยุทธ์เช่นนี้เอง ทำให้ผลตอบแทน ที่ได้รับจากหุ้นชั้นยอดถูกขยายเพิ่มขึ้นอีกหลายเท่าตัว

ไอน์หลีกเลี่ยงการลงทุนแบบกระจายกระจายในหุ้นหลายตัว และกล่าว ถึงแนวคิดเรื่องการลงทุนแบบกระจุกตัวในหุ้นรายตัวเสมอ เขาเคยอ้างอิงถึง คำกล่าวของ เจอร์ลด์ โลบ ว่า “การลงทุนแบบกระจายในหุ้นหลายตัว เป็น เพียงแค่วิธีการของเทรดเดอร์ที่ต้องการหลีกเลี่ยงการศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง” โดยไอน์กล่าวว่า “ยิ่งเราลงทุนกระจายมากขึ้นเท่าใด เรายิ่งตื่นเขิน ในหุ้นแต่ละตัวมากขึ้นเท่านั้น และในชีวิตจริง มันยิ่งแย่มากขึ้นอีกหลายเท่า เพราะคนส่วนใหญ่มักลงทุนกระจายมากเกินไปหลายเท่าตัว หากคุณ ต้องการผลกำไรในระดับสูงอย่างแท้จริง จงใช้วิธีการเลือกซื้อหุ้นแบบกระจุก รายตัว ทยอยเข้าซื้ออย่างเฉพาะเจาะจงในหุ้นที่มีแนวโน้มอันแข็งแกร่ง อย่า ลงทุนกระจาย ขอให้วางใจไว้ในตะกร้าใบที่เห็นแล้วว่าดีที่สุด และเฝ้า มองตะกร้า นั้นไว้ด้วยความระมัดระวังอยู่เสมอ” (จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับแก้ไขครั้งที่ 4)

อันที่จริงแล้ว แนวทางการลงทุนแบบกระจุกตัวในหุ้นรายตัวของไอน์นั้น มีประโยชน์อยู่สองเรื่อง ประการแรก มันจะช่วยให้เงินลงทุนถูกตีกรอบให้ไหล ลงสู่หุ้นที่มีแนวโน้มอันแข็งแกร่ง เพื่อสร้างผลตอบแทนในระดับสูงจากหุ้นนำ ตลาด และอีกประการคือ มันจะช่วยให้เทรดเดอร์มีสมาธิต่อการเทรดหุ้นใน จำนวนไม่มากตัวเกินไปนัก ซึ่งจะช่วยให้เฝ้าอำนวยการเทรดมีประสิทธิภาพ และปลอดภัยมากขึ้น ดอกย้ำด้วยคำกล่าวของลิเวอร์มอร์ว่า “การเทรดหุ้น หลายตัวมากเกินไป ทำให้เราขาดสมาธิ ไม่สามารถศึกษา ค้นคว้า และ

ดูแลหุ้นแต่ละตัวได้ใกล้ชิดมากนัก ซึ่งนั่นเป็นเรื่องอันตรายต่อการลงทุนเป็นอย่างยิ่ง” (จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*)

โอนิลพูดเสมอว่า “อย่าเทรดหว่านไปทั่ว เราไม่จำเป็นต้องเทรดหุ้นหลายตัวเกินไปนัก ไม่จำเป็นต้องเทรดทั้งตลาด สิ่งที่เราควรทำมากกว่านั้น คือ ค้นหาหุ้นในตลาดชั้นเยี่ยมให้ได้ ซึ่งมันจะมีเพียงไม่กี่ตัว และเทรดเพียงแค่นั้น การทำกำไรก่อนโตจากหุ้นชั้นยอด 1-2 ตัว ง่ายและดีกว่าการทำกำไรทีละนิดละหน่อยจากหุ้นเป็นสิบๆ ตัว” (จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks ฉบับแก้ไขครั้งที่ 4*)

หุ้นทำเงินและสถาบันการเงิน

หุ้นชั้นยอดที่สามารถสร้างผลกำไรได้มหาศาลมักเป็นหุ้นที่มีสถาบันการเงินขนาดใหญ่ลงทุนร่วมด้วยเสมอ ทั้งกองทุนรวมทั่วไป กองทุนรวมเพื่อการเกษียณอายุ กองทุนบำเหน็จบำนาญต่างๆ หรือแม้กระทั่งเงินลงทุนจากบริษัทประกันภัย กองทุนรวมเหล่านี้มีความสำคัญและมีบทบาทอย่างสูงต่อความเคลื่อนไหวของราคา โดยเฉพาะกับหุ้นของบริษัทขนาดใหญ่ หรือหุ้นที่จะกลายมาเป็นหุ้นนำตลาด โดยกองทุนรวมมักเข้าซื้อหุ้นที่มีกิจการดีด้วยวงล้อมการซื้อขายที่หนาแน่นและต่อเนื่อง และระหว่างที่ราคาเกิดการปรับฐาน ก็มักจะกลับเข้ามาซื้อเพิ่มเติม แรงซื้อนั้นก็คอยประคับประคองราคาระหว่างการปรับฐาน ราคาหุ้นที่มีสถาบันการเงินขนาดใหญ่สนใจจึงมักมีเสถียรภาพอยู่เสมอ โอนิลกล่าวว่า “หุ้นทำเงินส่วนมากจะมีสถาบันการเงินหรือกองทุนรวมขนาดใหญ่เทรดด้วย แม้ว่าจะไม่ได้ต้องการเพียงแคหุ้นของบริษัทที่มีสถาบันการเงินมากมายนักเข้ามาเทรดหรือถือหุ้น แต่อย่างน้อย หุ้นที่ดีก็ควรจะมีสถาบันการเงินขนาดใหญ่สัก 1-2 สถาบันมาถือหุ้นด้วย นั่นถึงจะเป็นเรื่องดี นอกจากนั้นแล้ว ให้ลองติดตามผลงานและพอร์ตการบริหารของกองทุนรวมที่มีชื่อเสียง เราก็อาจจะได้เจอรายชื่หุ้นทำเงินด้วยเช่นกัน” (จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks ฉบับแก้ไขครั้งที่ 4*)

ทั้งโอเนลและ ริชาร์ด วายคอฟฟ์ ต่างให้ความสำคัญกับบทบาทของกองทุนไม่แพ้กัน วายคอฟฟ์กล่าวว่า “เราต้องประเมินให้รู้ว่า นักลงทุนกลุ่มไหนในตลาดกำลังขึ้นราคาหรือควบคุมตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักลงทุนกลุ่มสถาบันการเงิน เราควรติดตามกิจกรรมความเคลื่อนไหวของนักลงทุนกลุ่มนี้ให้ดี เพราะในหลายๆ ครั้ง สถาบันการเงินเหล่านี้จะเข้าลงทุนในหุ้นชั้นยอดที่สามารถทำกำไรได้มากก่อนหน้าบุคคลอื่นทั่วไป ไม่ว่าสาเหตุจะเป็นเพราะข้อมูลที่รอบด้าน หรือการวิเคราะห์ที่ยอดเยี่ยมาก็ตาม จำเอาไว้ว่า การซื้อขายของนักลงทุนกลุ่มนี้มักขึ้นราคาตลาดได้บ่อยครั้ง” (จากหนังสือ *How I Trade and Invest in Stocks & Bonds*)

โอเนลเคยทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำการลงทุนให้แก่สถาบันการเงินขนาดใหญ่หลายแห่งเป็นเวลานาน สถาบันการเงินเหล่านี้มีภาระหน้าที่ “ต้องลงทุน” อยู่เสมอ ด้วยข้อมูลที่ละเอียดและรอบด้าน ทำให้การตัดสินใจของสถาบันการเงินต่างๆ มีความได้เปรียบนักลงทุนทั่วไปค่อนข้างมาก และด้วยปริมาณเงินทุนมหาศาล เพียงแค่สถาบันการเงิน “จำเป็นต้องลงทุน” ในหุ้นใด ราคาหุ้นตัวนั้นก็มักจะพุ่งขึ้นอย่างแข็งแกร่งเสมอ เขาเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงบทบาทอันสำคัญเช่นนี้ที่สถาบันการเงินมีต่อราคาหุ้น ดังนั้นแล้ว โอเนลจึงใส่ใจการติดตามข้อมูลกิจกรรมการลงทุนของสถาบันการเงินขนาดใหญ่อยู่เสมอ

รูปแบบราคา

หากใครเคยได้อ่านหนังสือ *How I Made \$2 Million in the Stock Market* ของ นิโคลาส ดาร์วาส จะเห็นว่า รูปแบบราคาที่เขาเรียกว่า “กล่อง (box)” นั้น มีความคล้ายกับรูปแบบการทำฐานราคา (base) ของโอเนล ซึ่งอันที่จริงแล้วทั้งสองทฤษฎีต่างก็เป็นเรื่องเดียวกัน เพียงแต่รูปแบบการทำฐานราคาของโอเนลนั้นผ่านกระบวนการเรียบเรียงอันละเอียดซับซ้อนมากกว่า และแยกแยะรูปแบบการทำฐานราคาออกเป็นหลายประเภท เช่น ascending base (การพักฐานแบบเอียงขึ้น), cup with handle (ถ้วยพร้อมหูจับ), double-bottom,

square box, flat base และ high tight flag (ธงสูงและบีบอัด) เป็นต้น โดยข้อสังเกตหลักของโอเนิลคือ ก่อนที่ราคาจะพุ่งตัวมีแนวโน้มขาขึ้นที่แข็งแกร่งนั้น ราคามักเกิดการแกว่งตัวปรับฐาน สร้างเป็นรูปแบบการทำฐานราคาก่อนแทบทุกครั้ง นอกจากนั้นแล้ว เมื่อราคาเคลื่อนไหวไปอย่างมีทิศทางแล้ว สักระยะหนึ่ง ราคาจะเกิดการแกว่งตัวออกด้านข้าง เพื่อผ่อนคลายความอัดแน่นของราคาและอารมณ์ตลาด รูปแบบราคาเช่นนี้ทำหน้าที่สะท้อนถึงความต่อเนื่องของแนวโน้มราคา และมักจะปรากฏระหว่างแนวโน้มราคาระยะกลางถึงระยะยาว (intermediate to longer-term)

ในขณะที่ “ทฤษฎีกล่อง” ของดาร์วินเกิดขึ้นระหว่างที่เขาเฝ้าสังเกตความเคลื่อนไหวของแท่งราคาและมุ่งมั่นคิดว่าทุกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการเทรดในตลาด “ผมเริ่มสังเกตเห็นว่า ราคาตลาดไม่ได้เคลื่อนไหวไปอย่างไร้กฎเกณฑ์ มันมีทิศทาง มันคาดเดาได้ ราคาตลาดไม่ได้เคลื่อนไหวไปอย่างไร้ทิศทางเหมือนกับลูกโป่งที่ลอยไปตามลม มันมีแรงกระทำบางอย่างคอยดึงดูดและผลักดันให้ราคาตลาดเคลื่อนไหวไปอย่างมีจุดหมาย สุดท้ายแนวโน้มราคาจึงเกิดขึ้น และเมื่อแนวโน้มราคาเกิดขึ้นแล้ว มันจะคงอยู่ไปอีกระยะเวลาหนึ่ง และในบางช่วงเวลาระหว่างการคงอยู่ของแนวโน้มราคานี้ ราคาตลาดจะใช้เวลาช่วงหนึ่งแกว่งตัวออกด้านข้างในกรอบบนล่างอันจำกัด สร้างจุดสูงและจุดต่ำย่อยในกรอบที่เราสังเกตได้ มีรูปแบบคล้ายกรอบรูปหรือกล่องสี่เหลี่ยม ผมเฝ้าสังเกตกล่องเหล่านี้มาสักระยะ และเริ่มมั่นใจแล้วว่า มันเกิดขึ้นและแผ่ตัวอยู่จริงในกราฟราคา” (นิโคลาส ดาร์วิน จากหนังสือ *How I Made \$2 Million in the Stock Market*)

ส่วนทฤษฎีเรื่องรูปแบบราคาของโอเนิล มีรายละเอียดปลีกย่อยชัดเจนกว่าทฤษฎีของดาร์วิน โดยโอเนิลได้บันทึกถึงรูปร่างที่ชัดเจนของรูปแบบราคา ความกว้าง ความยาว ความสูง รวมถึงระยะเวลาที่รูปแบบราคาแต่ละแบบใช้ในการก่อร่างสร้างตัว เขากล่าวว่า “รูปแบบที่เกิดจากการปรับฐานของราคาตลาด มักเกิดหลังจากราคาตลาดพุ่งตัวอย่างมีทิศทางแล้วระยะหนึ่ง หลักการสำคัญที่สุดของการวิเคราะห์รูปแบบราคา คือ การแยกแยะให้ได้ว่า รูปแบบ

ราคาใดเป็นการแกว่งตัว “ปกติ” ของแนวโน้มราคาซึ่งแสดงถึงความแข็งแกร่งของทิศทางแนวโน้ม และรูปแบบใดเป็นการแกว่งตัว “ไม่ปกติ” อันบ่งชี้ได้ถึง ความอ่อนแรงของแนวโน้มราคาและจุดกลับตัวที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้” (จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2)

แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งทฤษฎีของดาร์วาสและโอนิลล้วนแต่มีจุดกำเนิดเดียวกัน เป็นหลักการที่ผ่านการรวบรวมด้วยการเฝ้าสังเกตตลาดอย่างใกล้ชิด อดทนมากเพียงพอจนเกิดความเข้าใจในกลไกราคา ดาร์วาสไม่สนใจว่ารูปแบบการฐานราคาจะมีรายละเอียดของรูปร่างแตกต่างกันมากน้อยเพียงไหน เขาสนใจแค่ว่า ราคาตลาดแกว่งตัวจนสร้างรูปแบบราคามีอัตลักษณ์ใกล้เคียงกันเท่านั้น ไม่ให้ความสำคัญต่อความกว้าง ความสูง และระยะเวลาของรูปแบบราคา เขากล่าวว่า “ผมรู้อย่างแน่ชัดว่า ราคาตลาดแกว่งตัวออกด้านข้าง เคลื่อนไหวระหว่างกรอบราคาที่ชัดเจน สร้างรูปแบบราคาล้ายกลิ้งสี่เหลี่ยม แต่ผมไม่สนใจว่าราคาจะแกว่งอยู่อย่างนั้นนานแค่ไหน ขอเพียงแค่ว่าราคายังคงเหวี่ยงตัวอยู่ในกรอบราคานั่นก็พอ” (จากหนังสือ *How I Made \$2 Million in the Stock Market*)

ส่วนทฤษฎีของโอนิลนั้น ก้าวไปไกลกว่าของดาร์วาสอีกขั้นหนึ่ง เขาเก็บรวบรวมข้อมูลรูปแบบราคาที่เกิดขึ้นในตลาด โดยมุ่งเน้นไปที่กราฟราคาของกลุ่มหุ้นนำตลาด และสังเกตเห็นรูปแบบการฐานราคาที่เกิดขึ้นซ้ำๆ กันในหุ้นนำตลาดคนละตัวกัน ต่างกรรม ต่างวาระ แต่มีรูปแบบราคาเดียวกัน เขาเคยวิเคราะห์เรื่องนี้ในงานสัมมนาหนึ่ง เขากล่าวว่า “ในขณะนี้ (1998) หุ้นของบริษัท America Online (AOL) กำลังแกว่งตัวปรับฐานและสร้างรูปแบบราคาเหมือนกับที่ผมเคยเห็นในหุ้น Syntex Corp. ซึ่งเป็นหุ้นทำเงินที่สร้างผลตอบแทนมหาศาลให้แก่ผมในช่วงปี 1965” ด้วยผลจากการสังเกตนี้เอง ทำให้ AOL กลายเป็นอีกหนึ่งหุ้นที่ทำเงินให้แก่เขาในภายหลัง

“ผมมั่นใจเหลือเกินว่า รูปแบบราคาที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้ เกิดขึ้นซ้ำไปซ้ำมาหลายต่อหลายครั้งในอดีต เพียงแต่ว่าอาจจะแตกต่างกันเล็กน้อย ถ้าสังเกต

ให้ตี มันคือรูปแบบราคาเดิมที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า ราคาตลาดถูกขับเคลื่อนด้วยอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ และไม่ว่าเวลาจะผ่านไปเนิ่นนานเพียงใด มนุษย์เราไม่เคยเปลี่ยนแปลง ทั้งสันดานและสัญชาตญาณดั้งเดิมยังคงแนบแน่นและคงอยู่ด้วยเนื้อในไม่ต่างจากเดิมแม้แต่น้อย” (เจสซี ลีเวอร์มอร์ จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*) และโอนิลเองกล่าวว่า “รูปแบบราคาและสันดานมนุษย์ เป็นเรื่องเดียวกัน และต่างก็เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า” (จากหนังสือ *The Successful Investor* ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3) ตอกย้ำด้วยคำกล่าวว่า “การอ่านกราฟราคาก็เหมือนการอ่านโน้ตดนตรี แต่ละตัวโน้ตร้อยเรียงเป็นท่วงทำนองเพลง และในบางท่อน ท่วงทำนองจะถูกเปล่งออกไปซ้ำๆ เพื่อตอกย้ำให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้ประพันธ์นึกคิดและต้องการสื่อสาร กราฟราคาก็เช่นกัน ความเคลื่อนไหวของแท่งราคาจะบ่งบอกถึงความรู้สึกนึกคิด ความหวัง ความฝัน รวมทั้งบ่งบอกถึงจุดหมายปลายทางที่ทุกคนในตลาดหรือเจ้าของหุ้นรายใหญ่มีส่วนร่วมกัน” (วอยคอฟฟ์ จากหนังสือ *Stock Market Technique Number 2*)

ในบางครั้ง โอนิลก็ถูกมองว่าไม่ใช่ นักเทคนิคที่ดีความกราฟราคาอย่างที่นักวิเคราะห์กราฟควรจะเป็น แต่อย่าลืมว่า เขาเป็นบุคคลแรกที่สร้างระบบกราฟราคาซึ่งสามารถปรับปรุงข้อมูลราคาได้โดยอัตโนมัติ และเขาก็ไม่ใช่คนแรกที่เห็นประโยชน์ของกราฟราคา ริชาร์ด วอยคอฟฟ์ สรุปเอาไว้ว่า “เทปบันทึกราคา บันทึกทุกความเคลื่อนไหว หรือแม้แต่ทุกเคาะที่ซื้อขายในตลาดเอาไว้ เก็บเป็นประวัติให้เราได้ย้อนศึกษา ส่วนกราฟราคา บันทึกทุกราคาไว้เช่นกัน เพียงแต่เก็บไว้ในอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งง่ายแก่การใช้งาน และมีประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าในเชิงปัจจัยเทคนิคกว่ามาก” (จากหนังสือ *Invaluable*)

ในมุมมองของโอนิล การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคมีประโยชน์หลักเพื่อจับจังหวะลงทุนโดยอ้างอิงไปกับพฤติกรรมกรรมการลงทุนของนักลงทุนสถาบัน ซึ่งเป็นกลุ่มนักลงทุนหลักที่ใช้ระบบการเทรดที่ทันสมัยและมีผลลัทธิตลาดอย่างชัดเจน และโอนิลเองไม่เคยใช้การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคมาสร้างเป็นระบบการเทรดแบบอัตโนมัติโดยสมบูรณ์ เขายังคงทำการวิเคราะห์และ

ตัดสินใจด้วยตนเองเสมอ และวายเป็นที่กล่าวกันว่า “การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคมีประโยชน์เพื่อให้เทรดเดอร์ได้เห็นหลักฐาน ชัดชัด รวมทั้งแรงกระตุ้นที่อยู่เบื้องหลังความเคลื่อนไหวของราคาตลาด” (จากหนังสือ *Charting the Stock Market, The Wyckoff* ฉบับปรับปรุงโดย แจ็ค เค. ฮุสตัน)

Pivotal Point และ Pivot Point

จังหวะการเข้าซื้อที่นิยมเป็นหัวใจหลักของการเทรดตามแบบฉบับไอน์ส เขาเรียกจังหวะในอุดมคตินี้ว่า “pivot point” หรือ จุดหมุนที่ราคาเกิดการเหวี่ยงตัวไปในทิศทางหนึ่งอย่างรุนแรง แนวคิดของไอน์สมีที่มาจากทฤษฎีของ เจสซี ลีเวอร์มอร์ เรียกว่าจุด “pivotal point” ซึ่งแบ่งออกเป็น reversal pivotal point และ continuation pivotal point โดย pivot point ตามแนวคิดของไอน์สนั้น จะเป็นจุดเข้าซื้อที่นิยมก่อนที่ราคาตลาดจะพุ่งตัวเป็นแนวโน้มราคาที่แข็งแกร่ง โดยไอน์สยังได้กล่าวถึง “follow-through day (วันที่เกิดการฟื้นตัวของราคา)” ซึ่งคล้ายกับ continuation pivotal point ของลีเวอร์มอร์ อันเป็นจุดที่ราคาเกิดการแกว่งตัวสะท้อนถึงการปรับฐานชั่วคราวระหว่างแนวโน้ม ก่อนที่จะพุ่งตัวไปตามทิศทางแนวโน้มเช่นเดิม ในหนังสือ “*How to Trade in Stocks*” โดย เจสซี ลีเวอร์มอร์ และ “*How to Make Money in Stocks*” โดยไอน์ส ต่างมีแนวคิดตรงกันว่า “ทั้ง pivot point และ pivotal point ต่างเป็นจุดซื้อที่ถือว่านิยม เป็นจังหวะซื้อที่สัดส่วน risk/reward เอื้ออำนวยให้แก่เทรดเดอร์มากที่สุด มันจึงเป็นจุดซื้อที่สมควรซื้อมากที่สุด”

สิ่งสำคัญที่เทรดเดอร์ต้องการมากที่สุดเพื่อการเข้าซื้อบน pivot point คือ “ความอดทน” โดยลีเวอร์มอร์จะเฝ้ารอให้ราคาตลาดเคลื่อนไปจนถึงระดับ pivotal point ที่ถูกต้องก่อนการเข้าซื้อทุกครั้ง “เมื่อใดก็ตามที่ผมมีความอดทนมากเพียงพอ รอให้ราคาเคลื่อนไปจนถึงระดับ pivotal point แล้วเข้าซื้อ ผมจะได้กำไรทุกครั้ง และเหตุที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะ จังหวะเข้าซื้อตรง pivotal point จะเป็นจุดเริ่มต้นของแนวโน้มที่แข็งแกร่งทุกครั้งไป”

(จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*)

“ใครก็ตามที่อดทนรอจนเห็น pivot point แล้วค่อยเข้าซื้อได้ จะได้รับรางวัลอันหอมหวาน จะได้เข้าซื้อที่จุดเริ่มต้นของแนวโน้มราคาอันน่าตื่นเต้น” (โอนิล จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับแก้ไขครั้งที่ 2) ทั้งโอนิลและลิเวอร์มอร์ เห็นตรงกันว่าจุด pivot point เป็นจังหวะซื้อที่ความเคลื่อนไหวของราคามีแรงต้านน้อยที่สุด และเป็นจุดซื้อชัดเจนก่อนที่ราคาจะเคลื่อนตัวไปอย่างมีทิศทางที่แข็งแกร่ง

จุด pivot point ถือเป็นระดับราคาอันเป็นจุดเริ่มต้นของแนวโน้มที่แข็งแกร่ง ตัวอย่างเช่น หากจุด pivot point ที่ถูกต้องอยู่ที่ระดับราคา 55 ดอลลาร์ และในขณะนี้ ราคาตลาดแกว่งตัวอยู่ที่ 50 ดอลลาร์ เทรตเดอร์ต้องรอให้ราคาเคลื่อนไปถึง 55 ดอลลาร์ก่อนถึงทำการเข้าซื้อได้ ทั้งลิเวอร์มอร์และโอนิลจะไม่เข้าเทรดก่อนที่ราคาตลาดจะถึงจุด pivot point ที่กำหนด และจะไม่สนใจเข้าเทรดระยะสั้นเพื่อแสวงหากำไรในช่วงราคา 50-55 ดอลลาร์ แต่สิ่งที่ทั้งคู่สนใจมากกว่ากำไรเล็กๆ น้อยๆ นั่นก็คือ การพุ่งตัวของราคาจาก 55 ดอลลาร์ถึงจุดสูงสุดที่ 100 ดอลลาร์ “หัวใจหลักของจังหวะซื้ออันเฉียบคมไม่ได้หมายความว่า เราต้องได้เข้าซื้อในราคาถูกหรือใกล้จุดต่ำสุด แต่มันจะเป็นจังหวะการเข้าซื้อที่ถูกต้องเหมาะสมในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นจังหวะเวลา ราคา ความสูงของยอดของสถาการณ์ รวมทั้งความสมดุลของอารมณ์ตลาด ปัจจัยสำคัญเดียวที่เราต้องการมากที่สุดเพื่อให้ได้เข้าซื้อตรงนี้ คือ การเฝ้ารอด้วยความอดทน” (โอนิล จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับแก้ไขครั้งที่ 2) โดยในบทที่ 6 ของหนังสือเล่มนี้ เราจะมีเนื้อหาเรื่อง pivot point อธิบายเพิ่มเติมภายหลัง

จังหวะตลาดและเวลาอันสมควร

ในมุมมองของทั้งโอนิลและลิเวอร์มอร์ การเฝ้ารอให้เกิดรูปแบบราคา pivot point หรือ pivotal point หมายถึง การเฝ้าอดทนรอให้ถึงเวลาที่เหมาะสม

ต่อการเทรด อันเป็นจังหวะที่ราคาตลาดเกิดความสับสนและพร้อมที่จะพุ่งทะยานขึ้นอย่างรวดเร็ว และเมื่อแนวโน้มราคาเกิดขึ้น จึงเกิดเป็นจังหวะเทรดอันสมควร เจสซี ลีเวอร์มอร์ กล่าวว่า “เทรดเดอร์และนักลงทุนที่ประสบความสำเร็จล้วนเทรดไปกับแนวโน้มราคา ต่างเทรดคล้อยตามไปกับทิศทางราคาที่เกิดขึ้น ทุกคนตระหนักดีว่า แนวโน้มราคาคือเพื่อนที่ดีที่สุดในตลาด” (จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*)

ทั้งโอนิลและลีเวอร์มอร์เห็นตรงกันว่า ตลาดประกอบด้วย “เวลาอันสมควรและไม่สมควร” ต่อการเทรด ทั้งคู่ให้ความสำคัญกับการจับจังหวะตลาดที่ถูกต้อง เพื่อให้การเทรดและลงทุนสอดคล้องไปกับทิศทางและเวลาอันเหมาะสม ซึ่งแนวคิดนี้สวนทางกับเทรดเดอร์บางส่วนที่เห็นแย้งว่า การจับจังหวะตลาดเป็นเรื่องการคาดคะเนที่หาผลแน่นอนไม่ได้และไม่สามารถทำได้จริง สิ่งที่เราควรทำมากกว่าการจับจังหวะตลาด คือ การใช้เวลาเทรดอยู่ในตลาดให้มากที่สุด ซึ่งโอนิลเองต่อต้านแนวคิดนี้เป็นอย่างมาก “ถ้าใครบอกคุณว่า การจับจังหวะตลาดเป็นเรื่องไร้สาระ อย่าไปฟังเขา เขาแค่ไม่เคยจับจังหวะได้ต่างหาก เขาเลยคิดว่ามันทำไม่ได้จริง ความเชื่อเช่นนี้มีมานานแล้ว โดยเฉพาะในหมู่นักลงทุนสถาบันหรือกองทุนรวม คนพวกนั้นมั่นใจในความคิดเห็นของตนเองมากกว่าจังหวะตลาด มีหลายๆ ครั้งที่พวกเขานั่งรอให้ตลาดร่วงลงไปสร้างจุดต่ำสุดและหวังว่าจะเข้าซื้อตรงนั้น แต่พอมันเกิดขึ้นจริง พวกเขาก็กลัวตัวสั่นและไม่กล้าเข้าซื้อ” (จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับแก้ไขครั้งที่ 4)

การคัดเลือกหุ้นและจับจังหวะตลาดเป็นการวิเคราะห์ที่ต้องอ้างอิงข้อมูลสำคัญของตลาดโดยไม่ปล่อยให้อารมณ์และเหตุผลส่วนตัวส่งผลให้เกิดความเอนเอียง ในบทที่ 7 ของหนังสือเล่มนี้ จะมีเนื้อหาเรื่อง “Dr. K Market Direction Model” ซึ่งเป็นการวิเคราะห์รูปแบบราคาตลาดและวอลุ่มการซื้อขาย โดยใช้ข้อมูลราคาของดัชนีตลาด NASDAQ และ S&P 500 ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากตัว “M” ในสูตร CAN SLIM ของโอนิลนั่นเอง ผมและทีมงานใช้การวิเคราะห์ของ Dr. K ในการเทรดตั้งแต่ปี 1991 และมันก็สร้างผล

ตอบแทนให้เราได้มหาศาล สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.virtueofselfishinvesting.com นอกจากนี้ ยังสามารถหาอ่านรายละเอียดงานค้นคว้าของ กิล มอราเลส ในเรื่องนี้เพิ่มเติมได้ที่ www.gilmoreport.com

อารมณ์และการคาดเดา

ธรรมชาติของการเทรดและวิถีปฏิบัติแห่ง “เซน” เป็นสองเรื่องที่คล้ายกัน “ปัจจุบันขณะ” มีความสำคัญต่อวิถีแห่งเซนอย่างไร มันก็นัยเยี่ยงนั้นต่อการเทรด เทรดเดอร์ต้องไม่กังวลต่ออนาคต และไม่พะวงต่อทั้งความผิดพลาดและความสำเร็จที่ล่วงไปแล้วในอดีต จงตั้งมั่นอยู่เพียงสิ่งที่กำลังเป็นไปในปัจจุบันเท่านั้น ราคาตลาดเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น เพียงแค่ตอบสนองและผันแปรให้เป็นจังหวะเดียวกันกับสภาพปัจจุบันของตลาดขณะนี้เท่านั้นพอ จำเอาไว้ว่า ไม่เคยมีใครล่วงรู้อนาคตของตลาดโดยทั้งหมด ตลาดเป็นสิ่งที่ไร้รูปแบบ แปรเปลี่ยนและคาดเดาไม่ได้ นักลงทุนที่ประสบความสำเร็จไม่เคยล่วงรู้อนาคต ใช้เพียงการเฝ้าสังเกตด้วยความอดทนและต่อเนื่อง และในความเป็นจริงแล้ว การคาดเดามีแต่จะสร้างความเสียหายให้แก่การลงทุน ยิ่งเมื่อเราคาดเดาโดยผสมผสานด้วยความหวังและความโลภ การเทรดจะยิ่งเต็มไปด้วยความยึดมั่น เมื่อตลาดเคลื่อนไหวต่างจากสิ่งที่คิดไว้ตอนแรก เทรดเดอร์ส่วนมากจึงเกิดความยึดติดในเทรดที่เพิ่งได้ทำลงไป และน้อยคนนักที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นตามที่ควร ทั้งๆ อยู่ออกเฝ้าจับผิด แต่ก็ยังยึดติดว่าไม่มีโอกาสถูก ผมขอแนะนำว่า อย่าไปสนใจอนาคตมากนัก เอาใจใส่ปัจจุบันให้มากขึ้น แล้วข้อผิดพลาดจะน้อยลง เจสซี ลีเวอร์มอร์ กล่าวว่า “อย่าคาดเดาอนาคต ตั้งใจฟังในสิ่งที่ตลาดกำลังบอกคุณ ณ ขณะนี้ เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว” (ริชาร์ด สมิทเทน จากหนังสือ *Trade Like Jesse Livermore*)

“เราจะประสบความสำเร็จจากการเทรดได้ก็ต่อเมื่อเราละเว้นจากการ

คาดเดาความเคลื่อนไหวอนาคตของตลาด และหันไปสร้างความเข้าใจข้อมูลสำคัญของตลาดย้อนหลังไปสัก 2-3 สัปดาห์ ให้มุ่งเน้นวิเคราะห์ไปที่ข้อมูลปัจจุบันเท่านั้น” (ไอน์ล จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3) จะเห็นได้ว่าไอน์เองก็เช่นกันที่ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์เพียงข้อมูลชุดปัจจุบันเท่านั้น

“ผมปฏิเสธการให้ความเห็นเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของตลาดเสมอ และไม่ใส่ใจกับการคาดเดาอนาคตของตลาดมากเท่าใดนัก เพราะตลาดเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และหากมีความเปลี่ยนแปลงใดที่มีนัยสำคัญเกิดขึ้นโดยปัจจุบันทันด่วน ผมก็ต้องปรับแผนการเทรดให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเท่านั้น ดังนั้น การคาดเดาอนาคตจึงไม่สำคัญเท่าไรนัก” (วรายคอฟฟ์ จากหนังสือ *Stock Market Technique Number 1*)

“อารมณ์” เป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเทรด จงอย่าปล่อยให้อารมณ์เข้ามาเป็นตัวแปรหนึ่งในการตัดสินใจซื้อขายเป็นอันขาด ลิเวอร์มอร์กกล่าวว่า “เมื่อใดก็ตามที่เราปล่อยให้ความโลภและความกลัวแทรกตัวเข้าสู่การเทรด เมื่อนั้นมุมมองจะบิดเบี้ยวไปทันที แล้วการเทรดจะผิดพลาด” (จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*) ความโลภและความกลัวถือเป็นตัวอารมณ์หลักที่ทำร้ายเทรดเดอร์มากที่สุด จริงอยู่ที่เราทุกคนย่อมหลีกเลี่ยงความรู้สึกนึกคิดเช่นนี้ได้ยาก แต่อย่างน้อย เราต้องควบคุมให้มันเกิดขึ้นอย่างถูกที่ ถูกทาง และถูกเวลาให้ได้ เมื่อใดก็ตามที่การเทรดปราศจากอารมณ์ การเทรดจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นหลายเท่า โดยเฉพาะกับการขายตัดขาดทุน ไอน์ลกล่าวว่า “เวลาขายทิ้ง ให้ขายทิ้งอย่างไร้ความรู้สึกและปราศจากเยื่อใย”

การฟังความคิดเห็น ข่าวสาร และหุ่นเด็ก

เมื่อมีคนถามว่า “มีเคล็ดลับอะไรถึงได้กำไรจากการเทรดหุ้น?” ผมจะตอบกลับไปว่า “อย่าหลงเชื่อในสิ่งที่คนอื่นบอก” เทรดเดอร์จำนวนมากขาดทุนจากการหลงเชื่อคำแนะนำของคนอื่น ทั้งๆ ที่รู้อยู่แก่ใจว่า ไม่มีใครในตลาด

ล่องรู้ข่าวสารที่แท้จริง เจสซี ลีเวอร์มอร์ กล่าวไว้ว่า “ตลาดไม่เคยผิด เราเองที่ผิด” (จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*)

ราคาสตลาด คือ ผลลัพธ์สุทธิปัจจุบันอันประมวลจากทุกปัจจัย ไม่ว่าจะ เป็นข่าวสาร ข้อมูล ความเห็น และข้อเท็จจริงทั้งหมด ทุกคนที่มีส่วนร่วมในตลาดล้วนแต่เข้าถึงและส่งต่อข้อมูลตลาดด้วยมุมมองที่แตกต่างกัน ทุกคนร่วมประเมินและประมวลในเวลาเดียวกัน จนเกิดเป็นราคาสตลาดอันยุติธรรม ดังนั้น ราคาสตลาดจึงเป็นเครื่องสะท้อนความเห็นร่วมกันของทุกคนโดยแท้จริง

“คนส่วนมากต้องการลงทุนในตลาดด้วยเส้นทางที่ง่ายและรวดเร็วที่สุด แทนที่จะมุ่งมั่นใช้เวลาศึกษา ค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่กลับเลือกที่จะฟังในสิ่งที่คนอื่นแนะนำแทน ทุกคนมักผลิผลลามเข้าลงทุนด้วยความไม่รู้ และสุดท้ายก็ขาดทุนทั้งนั้น จำเอาไว้ สิ่งที่คุณคนอื่นบอกมันไม่เคยช่วยใครให้ประสบความสำเร็จได้” (โอเนล จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 4*) เหมือนเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงเดือนกันยายนปี 2000 นักวิเคราะห์ส่วนมากแนะนำให้เทรดเดอร์ซื้อหุ้นกลุ่มเทคโนโลยีที่ราคากำลังปรับตัวลดลง ซึ่งหลังจากนั้น ราคาหุ้นเหล่านั้นก็ยังร่วงลงต่อเนื่องอีกกว่า 80-90% ทุกอย่างเป็นดังที่ลีเวอร์มอร์เคยกล่าวไว้ “ตลาดไม่เคยผิด เราเองที่ผิด”

“จุดอ่อนของเทรดเดอร์ส่วนใหญ่ คือ การรอคอยฟังแต่ความเห็นและคำแนะนำจากคนอื่น” (วายคอฟฟ์ จากหนังสือโดยโอเนล *How to Make Money in Stocks ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3*) ทุกคนเลือกรอ “คำตอบ” จากคนอื่นมากกว่าที่จะลงมือค้นหาคำตอบเหล่านั้นเสียเอง “ช่วงนี้ซื้อหุ้นอะไรดี” เป็นคำถามยอดนิยมที่ผมได้ยินซ้ำแล้วซ้ำเล่า เทรดเดอร์ที่ถามคำถามนี้ มักเป็นมือใหม่ที่ไม่มีความรู้และความเข้าใจอย่างเพียงพอ ส่งผลให้ไม่มีความมั่นใจในการคัดเลือกหุ้นและการเทรด วายคอฟฟ์กล่าวว่า “เมื่อเรามีความรู้และเข้าใจมากเพียงพอ ข่าวสารบนหน้าหนังสือพิมพ์หรือคำบอกเล่าจากคนอื่น จะกลายเป็นเรื่องไร้สาระไปในทันที เพราะมันไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งในสมการ ไม่ใช่ปัจจัยหรือเงื่อนไขในการเทรดของเราเลยแม้แต่น้อย ข่าวสารเป็นแค่เพียง

ส่วนประกอบหนึ่งของตลาด ไม่ได้มีความสำคัญใด ราคาตลาดต่างหากที่เป็นเครื่องสะท้อนและหลอมรวมเอาความคิด มุมมอง และข้อคิดเห็นของทุกคนในตลาดอย่างแท้จริง” (จากหนังสือ *Stock Market Technique Number 2*)

การเทรดมากเกินไป

ไม่ว่าเทรดเดอร์จะมีความรู้และประสบการณ์สูงเพียงใด แทบทุกคนล้วนแต่เคยประสบปัญหา “การเทรดมากเกินไป (overtrade)” ด้วยกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเทรดในช่วงเวลาที่ไม่ควรเทรด หรือการซื้อกลับหุ้นที่เพิ่งขายทำการไปเพียงชั่วคราว เราซื้อและขายซ้ำๆ อยู่อย่างนั้นโดยไม่รู้ตัว

เจสซี ลีเวอร์มอร์ เคยเล่าถึงนักลงทุนผู้ประสบความสำเร็จท่านหนึ่ง ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในที่ห่างไกล หลบเร้นอยู่ภายในบ้านบนภูเขาสูง การติดต่อสื่อสารระหว่างเขาและโบรกเกอร์จะล่าช้ากว่าปกติไปอีกสามวันทำการ และในแต่ละปี เขาจะเทรดหุ้นเพียงไม่กี่ครั้ง เขากล่าวว่า “ผมดูที่หัวใจของธุรกิจของบริษัทนั้นๆ และไม่ใส่ใจต่อความผันผวนหรือความเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ เพราะความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่กระทบต่อบริษัทอย่างแท้จริงมักใช้เวลา ไม่ได้เกิดขึ้นภายในไม่กี่วัน จริงอยู่ที่ผมเทรดจากสถานที่อันห่างไกล แต่ผลดีที่ได้ คือ ผมมีเวลาและโอกาสมอบให้แก่หุ้นที่ผมซื้อหรือถือไว้เสมอ” (จากหนังสือ *How to Trade in Stocks*)

วายคอฟฟ์กล่าวว่า “เมื่อใดก็ตามที่เกิดความรู้สึกไม่มั่นใจในการเทรด เคลือบแคลงสงสัยต่อการตัดสินใจของตัวเอง จงอย่าเทรด ถ้าหุ้นหรือสถานะที่มีในพอร์ตส่งผลกระทบต่อจิตใจ ให้ขายมันทิ้งเสีย แล้วเริ่มต้นใหม่” ซึ่งวายคอฟฟ์เองได้อ้างอิงไปกับคำกล่าวของ ดิกสัน จี. วัตต์ส ว่า “เมื่อมีสมาธิจิตใจสงบ ไร้เรื่องรบกวน เมื่อนั้น การตัดสินใจจะเฉียบคมและสมบูรณ์” (จากหนังสือ *Stock Market Technique Number 1*)

“ตลาดประกอบด้วยช่วงเวลาที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมต่อการเทรด และช่วงเวลาอันไม่เหมาะสมมิได้เกิดจากความเสื่อมสูญของตัวทฤษฎี หลัก

การ หรือแนวทางต่างๆ แต่เกิดจากสภาพแวดล้อมตลาดและจังหวะเวลา ไม่เอื้ออำนวยให้แก่การเทรด ราคาตลาดเกิดความบิดเบี้ยวมากเกินไปจนเกินควร หรือวอลุ่มการซื้อขายผิดปกติจนเกินวิสัย ทุกปัจจัยล้วนส่งผลให้ตลาดตกอยู่ในสภาวะย่ำแย่ได้เท่าเทียมกัน ซึ่งความอดทนรอเท่านั้นที่สามารถประดับประดาเทรดเดอร์ให้ผ่านช่วงเวลาเลวร้ายเหล่านี้ได้ ระหว่างอดทนรอ นั้นให้หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง และเตรียมตนเองให้มีความพร้อมอยู่เสมอ” (โอเนล จากหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 4) ความอดทนเพื่อ “การไม่เทรด” ถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้เงินลงทุนมีความพร้อมอยู่เสมอ

ลงทุนอย่างโอเนล ด้วย Techno-Fundamentalism

คนทั่วไปมักเข้าใจว่าโอเนลใช้การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคในการเทรดเท่านั้น แต่หากศึกษาจนเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริงแล้วจะเห็นว่า เขาใช้การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคด้วยส่วนหนึ่ง โดยใช้กราฟราคาค้นหาจังหวะเวลาที่ราคาตลาดเกิดการสะสมกำลังหรือเกิดจุดซื้อแบบ pivot ที่น่าสนใจ และอีกส่วนหนึ่ง โอเนลจะใช้การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐาน โดยการคัดเลือกบริษัทที่มีกิจการก้าวหน้า มีผลประกอบการดีเด่น และมีกำไรต่อหุ้นเติบโตต่อเนื่อง เมื่อเอาทั้ง 2 หลักการมาผสมผสานกัน จึงได้แนวทางการคัดเลือกหุ้นที่ดีและด้วยจังหวะการเข้าซื้อที่แม่นยำ ผลตอบแทนที่ได้รับจึงอยู่ในระดับสูง ซึ่งเกิดเป็นแนวทางที่เรียกว่า “Techno-Fundamentalism” ซึ่งเป็นระบบการเทรดแบบเดียวกับที่ นิโคลาส ดาร์วาส ใช้ในการเทรด โดยเขาจะค้นหากราฟราคาที่เกิดการแกว่งตัวสร้างรูปแบบกล่อง (box) และรอคอยจังหวะที่แท่งราคาเกิดการพุ่งตัวขึ้น ทะลุระดับราคาสำคัญของรูปแบบราคา เขากล่าวว่า “ผมยอมรับว่า ราคาตลาดนั้นขับเคลื่อนด้วยผลกำไรของกิจการเสมอ ดังนั้นแล้ว หุ้นที่ผมจะเลือกซื้อต้องมีผลประกอบการที่ดี ผมจึงใช้การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคเพื่อเพิกนหารายชื่อหุ้นที่น่าสนใจ และเข้าซื้อเมื่อบริษัทเหล่านั้นมีผลประกอบการดีเยี่ยม

เท่านั้น” (จากหนังสือ *How I Made \$2 Million in the Stock Market*)

กราฟราคาที่ดี จังหวะซื้อที่สวยงามหมดจด ไม่ใช่ปัจจัยหลักในการคัดเลือกหุ้นของไอน์เท่านั้น หุ้นที่เขาจะเข้าซื้อนั้นต้องเป็นของบริษัทที่มีกิจการมั่นคง ผลประกอบการมีกำไร และมีคุณลักษณะต่างๆ สอดคล้องไปกับแนวทางที่เขาได้ศึกษาและวางไว้ด้วยเช่นกัน

unสรุป

มวลมนุษยชาติส่งต่อองค์ความรู้ที่ค้นพบจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง และไอน์เองก็เช่นกัน เขานำเอารากความรู้ที่ เจสซี ลีเวอร์มอร์, ริชาร์ด วายคอฟฟ์ และ นิโคลาส ดาร์วาส ริเริ่มไว้มาศึกษาค้นคว้าและต่อยอดให้ทะยานก้าวหน้าขึ้นไปอีกขั้นหนึ่ง องค์ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคไม่ใช่เรื่องยากซับซ้อนเกินกว่าจะเรียนรู้ ผมมั่นใจว่า ทุกคนมีศักยภาพเพียงพอถนัดหน้า และสามารถนำเอาความรู้เหล่านี้มาใช้งานในการเทรดและประสบความสำเร็จได้ หรือกระทั่งสามารถนำเอาหลักการและทฤษฎีต่างๆ มาคลี่คลายหรือพัฒนาให้แตกแขนงออกไปได้ไม่สิ้นสุด และไม่ต้องกังวลว่า เมื่อตลาดเปลี่ยนแปลงไป หลักการพื้นฐานเหล่านี้จะสูญเสียประสิทธิภาพ ผมเชื่อมั่นว่า หลักการพื้นฐานของไอน์จะยังคงเป็นจริงและคงอยู่เช่นเดิม เพียงแต่มั่นใจย่อมมีการวิวัฒนาการให้ทัดเทียมกับยุคสมัยเท่านั้นเอง

บทที่ 2

การเทรด 7 ปีและกำไร 18,000% ของ คริส แคชเชอร์

คงดีไม่น้อยหากเราได้ใช้ระบบเทรดขั้นเยี่ยมที่คอยสร้างแต่ผลกำไร แต่มันจะยิ่งดีมากขึ้นอีกหลายเท่าตัว หากเรามีความรู้สึกซึ่งจนถึงวิธีการและขั้นตอนเพื่อสร้างระบบเทรดที่ดีได้ด้วยตนเอง ในบางครั้งเราอาจได้ยินว่ามีคนได้กำไรจากการเทรดเท่านั้นเท่านี้ บ้างกำไร 100% บ้างกำไร 1,000% หรือบางครั้งตัวเลขอาจจะฟังดูเหลือเชื่อ เพราะมีบางคนได้กำไรมหาศาลถึง 18,000% ฟังแล้วคุณอาจตรงดิ่งเข้าไปถามด้วยความเคลือบแคลงใจ แต่คำตอบที่ผมอยากจะทำมากกว่านั้นคือ “ผมสร้างกำไร 18,000% ได้อย่างไร” ซึ่งในบทนี้และถัดไป ผมจะอธิบายถึงขั้นตอนการคัดเลือกหุ้น กลยุทธ์ที่ใช้ รวมถึงวิธีการเทรดโดยละเอียด อีกทั้งจะบรรยายให้รับรู้ถึงสภาพแวดล้อมของตลาดในขณะนั้น และชี้แจงถึงเหตุผลของแต่ละเทรดอย่างเป็นขั้นตอน

เนื้อหาในบทนี้จะพาคุณไล่เลาะผ่านประสบการณ์เทรดอันล้ำค่า ซึ่งเป็นเส้นทางที่เคยนำพาผลตอบแทนระดับสูงมาให้ผม ระหว่างเส้นทางเดินนี้ ผมจะค่อยๆ มอบความรู้ รวมทั้งแง่คิดมุมมองที่ควรมีต่อการเทรดและการลงทุน เมื่อเรียนรู้ไปสักระยะ คุณจะเริ่มรู้สึกได้ว่า จริงๆ แล้วการเทรดไม่ได้ยากเกินกว่าความสามารถของมนุษย์ธรรมดาทั่วไป คุณจะรับรู้ได้ว่าเพียงแค่คุณเทรดให้ “ถูกราคาและจังหวะเวลา” เท่านั้น ให้ได้เข้าซื้อ ณ จุดเริ่มต้น

ของแนวโน้มราคาขาขึ้นอันแข็งแกร่งก่อนที่ราคาตลาดจะพุ่งทะยานขึ้นสูงรวดเร็วอย่างน่าอัศจรรย์ ถ้าโรมาศาสตร์ก็จะตามมา ซึ่งจังหวะเทรดที่ถูกต้องได้มาโดยความรู้พื้นฐาน ผสมผสานด้วยทักษะและประสบการณ์อันพอเพียง บางคนอาจค่อนข้างว่า โอกาสเข้าซื้อที่จุดเริ่มต้นของแนวโน้มราคาเป็นเรื่องของโชคชะตา ซึ่งก็คงไม่ผิดนักที่จะกล่าวอย่างนั้น แต่หากมองให้ลึกซึ้ง มันคือโชคชะตาที่เราเป็นผู้ให้กำเนิดและกำหนดมัน หากเทรดเดอร์ไม่มีความรู้และประสบการณ์เพียงพอที่จะนำพาตัวเองเข้าไปอยู่ในถูกที่และถูกเวลา หากเราไม่มีความพร้อมเมื่อเกิดจังหวะให้เข้าเทรด ต่อให้โชคชะตาเอนเอียงมาจริงเราก็ไม่มีวันคว้าโอกาสนั้นได้ แค่นับหาดลื่นราคาขาขึ้นให้เจอ แล้วเข้าเทรดด้วยจังหวะเวลาที่ถูกต้อง ยืนอยู่บนยอดคลื่นนั้นให้นานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แล้วความสำเร็จจะตามมาโดยง่าย หากเราขึ้นไปยืนได้คลื่นได้และรู้จักลงจากยอดคลื่นให้เป็น การเทรดจะกลายเป็นเรื่องน่ารื่นรมย์ที่สุด

ในช่วงท้ายของบทนี้จะเนื้อหาบรรยายการเทรดในช่วงที่ผมยังทำงานให้แก่บริษัทเทรดดิ้ง รูปภาพประกอบและกราฟราคาจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงสภาพแวดล้อมของตลาดในขณะนั้น แสดงให้เห็นถึงกระบวนการคิด ขั้นตอนการเข้าซื้อ และวิธีการขายทำกำไร ซึ่งนำมาสู่ผลตอบแทนระดับสูงที่ช่วยให้ผมและทีมงานก้าวไปสู่อิสรภาพทางการเงินได้ในที่สุด

สู่จุดยืนในการเทรด

“หนทางหมื่นลี้ เริ่มต้นที่ก้าวแรก”

— เล่าจื๊อ, นักปราชญ์จีน (604-531 ปีก่อนคริสตกาล)

จากบันทึก The Way of Lao-tzu

จุดเริ่มต้นของการร่วมงานกับ วิลเลียม โอเนล ผุดจากความใฝ่ฝันอันแรงกล้าอันเกิดขึ้นหลังจากผมได้อ่านหนังสือ *How to Make Money in Stocks* ในปี 1989 ยุคนั้น โอเนลและ เดวิด ไรอัน ผู้ช่วยของเขา สร้างผลงานการเทรด

ขณะตลาดอย่างต่อเนื่องยาวนานหลายปี โดยใช้ทั้งการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐานและเทคนิคผสมผสานกัน อีกทั้งยังให้กำเนิดทฤษฎี CAN SLIM โดยเฉพาะกับหลักการ “M” นั้น ถือเป็นกลยุทธ์หลักในการเทรดที่ผมใช้งานบ่อยครั้ง

ก้าวแรกอันสำคัญเริ่มต้นในปี 1989 ผมตัดสินใจแน่วแน่และลงมือศึกษาดูอย่างจริงจัง ทำการค้นคว้าทุกปัจจัยที่น่าจะส่งผลต่อตลาด วิเคราะห์ทุกอย่างที่น่าจะมีผลต่อทิศทางการเคลื่อนไหวราคา ค้นหาข้อมูลทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคย้อนหลังไปหลายสิบปี รวมทั้งประเมินผลกระทบทั้งจากสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งในท้ายที่สุด ผมค้นพบความจริงว่า ข้อมูลพวกนี้มีนัยสำคัญอยู่เพียงแค่ 15 ปี หากนานเกินกว่านี้แล้ว เมื่อสภาพแวดล้อมตลาดเปลี่ยนไป ข้อมูลเหล่านี้จะกลับกลายเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อราคาตลาดอีกเลย สุดท้ายแล้ว การวิเคราะห์ของผมจึงเปลี่ยนทิศทางและหันมาวนเวียนอยู่กับเพียงการวิเคราะห์แท่งราคาและวอลุ่มการซื้อขายเท่านั้น ซึ่งนั่นเป็นจุดหักเหให้เกิดการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์กราฟราคา รูปแบบราคา และวอลุ่มการซื้อขายอย่างรวดเร็ว อีกทั้งผมยังเปลี่ยนมาจำกัดกรอบการค้นหาข้อมูลให้เฉพาะเจาะจงไปที่แต่ละบริษัทและตลาดที่จะเทรดเท่านั้น

ความทุ่มเทเพื่อศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง ไม่เพียงแต่จะช่วยให้การเทรดของผมก้าวไปในทิศทางที่ถูกต้องแล้ว มันยังช่วยผลักดันตนเองจนกระทั่งโอเนิลสังเกตเห็นถึงพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และมุมมอง รวมถึงศักยภาพในการเทรดของผม โดยหลังจากได้รับคัดเลือกให้เข้าทำงานที่บริษัท William O'Neil + Co, Inc. ได้ไม่นาน ผมได้รับอนุญาตให้ใช้เงินทุนของบริษัทเพื่อวิจัยข้อมูลตลาดใดก็ได้ที่ผมสนใจอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานถึงหกปีเต็ม ในหลายครั้งโอเนิลเองจะให้เป็นผู้ช่วยส่วนตัวเพื่อค้นคว้าข้อมูลตามที่เขาต้องการ รวมถึงการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อจัดทำ Model Book ประจำปี 1998 ของโอเนิลเองด้วย ไม่นานนักผมกลายเป็นผู้ช่วยมือขวา เขาสั่งผมว่า หากพบข้อมูลสำคัญใดที่จะส่งผลต่องานวิจัยและการเทรด ให้โทรรายงานทุกครั้งโดยไม่ต้องสนใจว่าจะตึกดินแค่ไหน ซึ่งนี่เป็นความประทับใจอันยิ่งใหญ่ที่ผมได้รับจากโอเนิล เขาได้แสดงออกถึงจุดร่วมที่เรามีคล้ายกัน แสดงถึงความรักที่มีต่อ

การเทรดและความมุ่งมั่นต่อการศึกษาค้นคว้าอย่างแรงกล้า ให้ความสำคัญกับสิ่งที่มุ่งมั่นอย่างเต็มที่กำลัง ไม่มีเวลาไหนเลยที่ผมรู้สึกเสียสละที่เดินจากหน้าทีการทำงานเดิมแล้วมาเริ่มต้นชีวิตการเทรดตามที่ฝันไว้ ผมเชื่อเสมอว่า เมื่อเราวาดฝันไว้และมุ่งมั่นลงมือทำด้วยความตั้งใจจริง โลกทั้งใบจะเอนเอียงและเอื้อเพื่อต่อเราเอง ความฝันจะกลายเป็นความจริงโดยไม่รู้ตัว

โครงการ “The 1998 Model Book” ของโอนีลเกิดขึ้นโดยความตั้งใจรวบรวมข้อมูลสำคัญของหุ้นที่สร้างผลตอบแทนระดับสูงในตลาดตั้งแต่ช่วงปี 1992-1998 และในช่วงที่ค้นคว้าข้อมูลนั้น ผมได้ศึกษาข้อมูลย้อนหลังไปถึงช่วงทศวรรษที่ 1920 ซึ่งทำให้กรอบการวิจัยครอบคลุมวัฏจักรตลาดถึง 20 วัฏจักร โดยการวิจัยพุ่งวัตถุประสงค์ไปที่การศึกษาทั้งปัจจัยพื้นฐานและเทคนิคค้นคว้าให้เห็นว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้หุ้นแต่ละตัวพุ่งขึ้นเป็นแนวโน้มขาขึ้นที่แข็งแกร่ง และหุ้นทุกตัวมีเงื่อนไขและปัจจัยร่วมกันอย่างไรบ้าง

นอกจากนั้นแล้ว ผมยังได้สร้าง “Market Direction Model” ที่ช่วยบ่งชี้ถึงการคงอยู่ของภาวะกระทิงและหมี ช่วยให้เทรดเดอร์วางกลยุทธ์การเทรดได้สอดคล้องกับแนวโน้มตลาด ซึ่งผมใช้โมเดลนี้ในการวางแผนการเทรดและประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกับความสำเร็จที่เกิดขึ้นในช่วงปี 1991 ซึ่งในบทที่ 7 จะมีเนื้อหาอธิบายเรื่องนี้เพิ่มเติม โดยโมเดลนี้ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแท่งราคาและวอลุ่มการซื้อขายในดัชนีตลาดสำคัญเป็นหลัก และใช้การวิเคราะห์พฤติกรรมราคาของหุ้นนำตลาด, การเทรดของกองทุนรวมประเภท ETF, ขนาดวงเงินการเทรด และระดับการใช้เลเวอเรจของนักลงทุนทั่วไปในตลาดมาประกอบการวิเคราะห์ ซึ่งผลการทดสอบย้อนหลังแสดงชัดเจนว่า โมเดลที่ผมสร้างขึ้นสามารถให้ผลตอบแทนประมาณ 33.1% ต่อปีตั้งแต่ปี 1974 และผมยังได้ทำการทดสอบย้อนหลังบนข้อมูลเฉพาะช่วงเวลาระหว่างปี 1920-1930 ผลตอบแทนที่ได้รับก็ยังคงอยู่ในระดับสูง

หลายปีต่อมา มาร์เก็ตติ้งที่เคยทำงานกับ William O’Neil + Company ตั้งแต่ปี 1960 แต่เกษียณอายุไปแล้วตั้งแต่ช่วงปี 1999 ได้เข้ามาพบผมพร้อม

ด้วยเอกสารซื้อขายของบริษัท William O'Neil + Company ตั้งแต่ปี 1968-1999 เมื่อผมได้รับข้อมูลการซื้อขายที่ครบถ้วน ผมจึงทำการศึกษาย้อนหลังในทุกการเทรดของบริษัท บันทึกจุดซื้อและจุดขายแต่ละครั้งบนกราฟราคา วิเคราะห์ทุกการเทรดโดยละเอียด และพบว่าโอเนิลไม่เคยพลาดจังหวะเทรดครั้งสำคัญเลยสักครั้ง ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยยืนยันว่า การใช้แท่งราคาและวอลุ่มการซื้อขายของดัชนีตลาดหลักช่วยในการวิเคราะห์หาจังหวะตลาดที่เหมาะสมอย่างที่โอเนิลทำนั้น เป็นหลักการที่ใช้ได้จริง และสอดคล้องกับโมเดลที่ผมพัฒนาขึ้นมาใช้ในการเทรดของตนเอง

วิธีการเทรดที่ผมใช้และสร้างผลตอบแทนได้ดีที่สุด คือ เมื่อตลาดตกอยู่ในภาวะอ่อนแอไร้ทิศทาง ให้หยุดเทรดและรอจนกว่าตลาดจะกลับมาเคลื่อนไหวอย่างมีทิศทางแนวโน้มอีกครั้ง เมื่อถึงเวลานั้นให้เข้าซื้อหุ้นนำตลาดของบริษัทที่มีผลประกอบการยอดเยี่ยม ซึ่งจากข้อมูลการเทรดตั้งแต่ช่วงปี 1996-2002¹ ผลตอบแทนที่ผมได้รับรวมทั้งสิ้น 18,241.2% คิดเป็น 110.5% ต่อปี ซึ่งเงื่อนไขการเทรดต่างๆ ที่ผมนำมาสร้างเป็นระบบการเทรดนั้น ล้วนกลั่นกรองมาจากสภาพแวดล้อมเงื่อนไขของตลาดและหุ้นนำตลาดเป็นหลัก ไม่ได้เป็นกฎเกณฑ์หรือเคล็ดลับที่ผมคิดขึ้นมาเอง

ปี 1996 – วิกฤต Y2K กับพลาซ่าโรมาศาสตร์

ช่วงไตรมาสแรกของปี 1996 ผลตอบแทนจากการเทรดของผมยังคงอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากตลาดแกว่งตัวอยู่ในสถานะที่เรียกว่า “ไร้แนวโน้ม (sideway)” การเทรดในสถานะเช่นนี้ถือเป็นความท้าทาย ความเสี่ยงจะเพิ่มสูงขึ้น เทรดเดอร์ที่ใช้กลยุทธ์เทรดตามแนวโน้มต้องขายตัดขาดทุนบ่อยครั้งกว่าปกติ และการหาจังหวะทำกำไรจะยากกว่าการเทรดในภาวะมีแนวโน้มหลายเท่าตัว

¹ บัญชีเทรดได้รับการตรวจสอบโดยบริษัท KPMG โดยใช้มาตรฐานบัญชีสากล และไม่คำนวณรวมเงินจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่รวมอยู่ในพอร์ตลงทุนเดียวกัน ซึ่งผมไม่ได้ใช้เงินส่วนนี้ในการเทรด และหากผมทำการโยกเงินส่วนนี้มาใส่พอร์ตการลงทุนทุกต้นปี ตัวเลขอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจะมากขึ้นอีกอย่างมีนัยสำคัญ

ในช่วงกลางเดือนมีนาคมปี 1996 ราคาตลาดของหุ้นบริษัท Iomega Corp. (IOM) ที่แสดงอยู่ในภาพประกอบที่ 2.1 เกิดการพุ่งตัวขึ้น เคลื่อนไหวออกนอกกรอบการแกว่งตัวก่อนหน้า และเกิดเป็นแนวโน้มราคาขาขึ้นที่น่าสนใจ ผมจึงทำการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมและพบว่า กิจกรรมของบริษัทกำลังขยายตัวอย่างก้าวกระโดด อุปกรณ์บันทึกข้อมูลแบบใหม่ (ฮาร์ดดิสก์แบบพกพา) ที่บริษัทป้อนเข้าสู่ตลาดสร้างยอดขายได้อย่างถล่มทลาย อีกทั้งคู่แข่งในขณะนั้นยังมีไม่มากนัก จากงบการเงินไตรมาสล่าสุด บริษัทแจ้งรายได้เพิ่มสูงขึ้น 287% และกำไรต่อหุ้นปรับตัวสูงขึ้นจากจำนวน 3 เซนต์ต่อหุ้น เป็น 16 เซนต์ต่อหุ้น หรือคิดเป็น 700% เปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ตัวเลขผลประกอบการแสดงถึงการเติบโตของผลกำไรที่น่าประทับใจ อีกทั้งเมื่อดูอัตราการเติบโตของยอดขาย ยังเห็นว่า ยอดขายของบริษัทปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน จากการเติบโต -2% ใน 6 ไตรมาสก่อนขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นการเติบโต 2%, 16%, 60%, 138% และ 287% ในไตรมาสล่าสุด

ส่วนปัจจัยเทคนิคในกราฟราคาหุ้นของบริษัทนั้น แท่งราคาแกว่งตัวสร้างรูปแบบราคาที่สมบูรณ์ เตรียมพร้อมสำหรับแนวโน้มราคาขาขึ้นครั้งสำคัญ ในวันที่ 18 มีนาคมปีเดียวกันนั่นเอง แม้ว่าตลาดรวมจะยังคงแกว่งตัวอย่างไร้แนวโน้ม แต่แท่งราคาของหุ้น IOM กลับเกิด gap up (ราคากระโดดขึ้น) ราคาเกิดการพุ่งตัวออกจากราคาอย่างแข็งแกร่ง ผมจึงเข้าซื้อหุ้นของบริษัท ด้วยเงินทุนคิดเป็น 25% ของพอร์ตการลงทุน